Oslo

Håndverker Sangforening

175 år

Jubileumsberetning

7. november 1845 - 7.november 2020

Johan Gottfried Conradi
Oslo Håndverker Sangforenings stifter
Dirigent 1845-48 - 1857-62.

DIRIGENTER GJENNOM 175 ÅR

Johan Gottfried Conradi	1845 - 48, 1857 - 62
Johan Didrik Behrens	1848 - 54
Paolo Sperati	1854- 57
Nils Lasson	1863 - 68, 1869- 71
Erik Hoff	1868- 69
O. Koppang	1871- 76
Ole Olsen	1876- 81
Thorvald Lammers	1881 - 84
Andreas Grøndahl	1884- 90
Iver Holter	1890- 05
Fr. Wilh. Gomnæs	1920-22
Eyvind Alnæs	1905 - 20, 1922 - 31
Frithjof Spalder	1931-59
Dag Kristoffersen	1959-64
Torbjørn Dahl	1964 - 71
0laf Skaffloth	1971- 85, vårsemesteret 93
Jon Bara Johansen	1986
Rolf Nykmark	1986-92
Espen Erdal	1993-

MEDLEMMER I OSLO HÅNDVERKER SANGFORENING I JUBILEUMSÅRET 2020:

1. tenor:

Andresen, Ernst
Bjerke, Leif R.
Gabrielsen, Lars
Haugaard, Gunnar
Hillestad, Aksel O.
Knutsen, Birger
Løkke, Knut
Martinsen, Tom H.
Nielsen, Øivind
Nielsen, Frode Beckmann
Sandberg, Svein
Sjetne, Rolf
Øren, Odd Bjørnar

1. bass:

Brendmoe, Per
Engzelius, Finn Erik
Fosse, Harald
Granseth, Tore
Grevle, Toralv
Sjøvoll, Baard
Somdalen, Jan Erik

2. tenor:

Brendmoe, Lars
Hammer, Finn
Millehaugen, Birger
Olsen, Birger
Olsbø, Steinar
Werenskiold, Torleif

2. bass:

Berg, Pål
Frid, Roar
Paulsen, Jim-Viktor
Qualben, Tormod
Rustad, Steinar
Simonsen, Peter A.
Sveen, Henrik
Øvren, Morten Roald
Ødegaard, Lars Ole B

DE FØRSTE 125 ÅR

I 1840-årene våknet interessen for mannskorsang i Norge. Tanken på korsang var ikke ny. Allerede på begynnelsen av 1800- tallet var det interesse for korsang, og da særlig i Tyskland. Hos oss våknet den nasjonale selvfølelsen i denne perioden og den åndelige våren i landet trengte en tolker for nye ideer og følelser - mannskorsang. Derfor var det naturlig at korsang fra begynnelsen av hadde sterke nasjonalromantiske røtter. Den kraft som lå bak korsang, var et naturlig virkemiddel for å uttrykke det folkelige, den enkle naturfølelsen og å tolke den nasjonale stemning. Flere av våre fremste diktere og komponister stod klartil å uttrykke de nye nasjonale strømningene gjennom korsang.Av navn som kan nevnes er Nordraak, Grieg, Selmer, Bjørnson, osv. Derfor har da også mannskorsangen kunstnerisk og sosialt sett spilt en stor rolle i vår historie.

Fra midten av attenhundretallet ble det stiftet en rekke kor, og da i første rekke i østlandsområdet. En av de store ildsjelene på dette området, var Johan Gottfried Conradi. Han regnes som den første norske musiker som virkelig satte i gang mannskorsang i Norge.

Vårt kors historie startet ved at Conradi rykket inn følgende annonse i Morgenbladet den 7. november 1845.

HAANDVÆRKER-SANGFORENING.

De Herrer, der ønsker at deeltage i en Sangforening for <u>Haandværkere,</u> ville behage at tegne Deres Navne paa en i Cappelens Boglade udlagt Liste.

Christiania den 7de November 1845.

J. G. <u>Conradi.</u>

Det tegnet seg en hel rekke medlemmer, både håndverkere og ikke-håndverkere. Foreningen hadde fra begynnelsen godt oppmøte på øvelsene. Det første øvelseslokalet var Høker Petersens gård i Grensen, og senere, fra 7. april 1846, i Borgerskolen, som den gang lå øverst i Kongens gate. Fra 184 7 fortsatte koret sine øvelser i Håndverkforeningens hus.

Ved 17. maifeiringen i 1846 gjorde Håndverkersangforeningen seg for første gang bemerket. Deltagelse fikk god omtale i Morgenbladet: « Blandt Festeligheder den 17de Mai bør det bemerkes og med Erkjendtlighed paaskjønnes, at Studenterne saavelsom Haandværkernes Sangforeninger under og efter Kaproingen glædede Tilhørerne med smukt udførte patriotiske Sange paa Havnen, Fæstningen og tilsidst i Ridehuset samt om aftenen paa Slotspladsen». Sangforeningen har siden den tid hatt en bred plass i feiringen av 17. mai i vår by.

Korets første årsfest ble avholdt i Logens festivitetslokale mandag 7. desember 1846. Den var meget godt besøkt og holdt i den aller beste stemning.

Like over nyåret sattes det i gang kurs for nybegynnere.

Allerede 11. januar året før var det blitt påbegynt instruksjonskurs for nybegynnere. Tanken hadde videreutviklet seg ved at man forsto hvor viktig det var med opplæring. Den 5. januar 184 7 startet det første nybegynnerkurset og det neste begynte den 1. juni.

Frem til sommeren 1848 hadde Conradi dirigert koret, men høsten samme år flyttet han fra Christiania og stiftet i årene fremover en rekke mannskor rundt i distriktene, deriblant også blandede kor og orkesterforeninger. På Bastø, i Tønsberg og Horten fikk han i stand stevner i 1850, 1851 og 1852. Samme høst overtok Johan Didrik Behrens dirigentplassen. Foreningen hadde på den tiden 7 4 medlemmer og øvet to ganger i uken, søndag fra kl.14.00 - 16.00 og tirsdag kl. 18.00 - 22.00 i Den tekniske forenings lokale. På den tiden dirigerte Behrens også to andre kor, Studentersangforeningen og Handelsstandens Sangforening. Derfor var det mulig for ham på kort varsel å stille et kjempekor på benene bestående av disse tre kor.

Ved den høytidelige innvielsen av Henrik Wergelands minnesmerke på Vor Frelsers Gravlund søndag 17.juni 1849 deltok det store felleskoret. I september samme året mottok sangforeningen et kobberstikk fra jøder i Stockholm som takk for assistanse ved avsløringen.

Foreningens første aftenunderholdning fant sted søndag 25. november 1849 i Den tekniske

forenings lokaler. Det var fullt hus og de 16 sangnummere ble livlig applaudert. Inntekten fra konserten ble brukt til anskaffelse av et piano.

Siden koret var en håndverkersangforening, var det naturlig at koret skulle ha et samlingsmerke. Under generalforsamlingen 2. april 1850 ble det bestemt at koret skulle anskaffe seg fane. To av foreningens medlemmer, malersvennene Krogh og Østrøm, malte fanen gratis. Den påfølgende 17. mai ble fanen avslørt i Uranienborgskogen.

Konsertmessig var det stor aktivitet og interesse i disse år, og den første store sangerfest ble arrangert tirsdag 16. april 1850 i Frimurerlogens store sal. Felleskoret var på 170 mann, noe som var uhørt på den tid.

Samme høst måtte sangerforeningen flytte fra Den tekniske foreningens lokaler og tilbake til Borgerskolen. Et «sangerparti», dvs. begynnerkursus, på 32 medlemmer begynte sin virksomhet 1. september.

I begynnelsen av 1850 årene var det stor interesse for den fremtidige jernbaneforbindelsen mellom Mjøsa og Christiania. Interessen for å tegne aksjer i jernbaneselskapet var stor i foreningen, og den 2. desember avholdt koret en konsert i Logens store festivitetslokale, et lokale koret hadde fått låne gratis. Koret fikk også assistanse av teaterorkesteret under ledelse av Schrumff. Dette ble korets første selvstendige konsert, som innbrakte 214 spd. og 44,5 sk. Det ble kjøpt 2 stk. aksjer a 100 spd.

Under kongefamiliens opphold i byen august 1850, møtte koret frem på Slottsbakken og fremførte en serenade for Oscar **1** og prins Gustav.

Det første sangerstevnet ble arrangert på gården i Asker 1. pinsedag 1851. I dette «sangertog» deltok 170 sangere fra Christiania og Drammen. Samtidig er det verdt å legge merke til at Conradi allerede året før hadde arrangert en sangerfest på Bastø.

Under en fest på Kongshavn lørdag 23 august samme år ble vår berømte fiolinist Ole Bull utnevnt som korets første æresmedlem.

Den første virkelige sangertur fant sted til Hamar i pinsen 1852. De 40 deltagerne reiste pinseaftens morgen kl. 7.30 fra Christiania med 8 vogner utleid av vongnmann Olsen og ankom Eidsvoldsbakken kl. 20.00 samme kveld. Efter overnatting i Eidsvoll fortsatte reisen med «Jernbarden» på Mjøsa til Hamar hvor man ved ankomsten ble hilst med salutt. Efter middagen holdt koret en konsert som på forhånd var utsolgt. Hamarpressen skrev at *«Haandverker Sangforening skaffede Stedets Publikum en herlig* Musiknydelse *og - en heroppe ulif endt* 'fomeielse». Tilbakereisen foregikk 2. pinsedag på samme måte og det ble også da saluttert fra byen.

Ved begynnelsen av 1853 bestod koret av 56 aktive og 13 passive medlemmer. Koret var i løpet av året med på flere arrangementer. Det store sangeroppdraget det året, var deltagelsen ved sangerfesten i Horten ved pinsetider. Denne gang deltok det i alt 11 sangforeninger med i alt 300 sangere. Det nevnes at koret vakte alminnelig oppmerksomhet og aktelse, såvel for sin vakre sang som sin fremtreden.

På generalforsamlingen i januar 1854 overrakte dirigenten, Johan Didrik Behrens, en byste av Ole Bull og gjør det kjent at han ønsker å trekke seg tilbake fra Håndverkersangforeningen. Dette skjer i mars samme år og Paoli Sperati overtar dirigentplassen. Om Sperati kan nevnes at han var en meget kunnskapsrik og allsidig musiker. Ved siden av sin interesse for mannskorsang, var han leder av militærmusikken, organist ved den katolske kirke, komponerte scenemusikk, marsjer og danser. En av hans mest kjente elever var Johan Svendsen.

Året 1854 var en aktiv periode for koret. I pinsen hadde koret en sangertur til Lillehammer. Reisen foregikk med jernbanen til Dal stasjon, banens foreløbige endepunkt, og videre til fots til Eidsvodsbakken. Derfra videre med dampskipet «Dronningen» oppover Mjøsa til Lillehammer.

Efter et rolig år, gjorde koret seg klar til den store sangerfesten i Fredrikstad pinsen 1886. Denne festen er senere blitt fremhevet som en av de beste i mannssangens historie. Det deltok i alt 9 foreninger med 230 sangere. Ved åpningen av sangerfesten kom det 6000 mennesker. Under konserten holdt Welhaven sin berømte tale hvor han bla. talte varmt for sangen.

Den andre sangerturen det året fant sted 28. juli og denne gangen var det Ringerike som skulle besøkes. Konsertene fikk god kritikk i lokalavisene.

Den første begivenheten i 1857 var den store felleskonserten koret hadde med Studentersangforeningen og Handelsstandens Sangforening. Som et uttrykk for den takknemlighet de tre store korene følte for Behrens og hans arbeide for mannssangens utvikling, ga de den 11. mars en konsert til inntekt for ham i Logens store sal. Visekong Carl var til stede samt ca. 1500 andre tilhørere. Konserten fikk rosende omtale i pressen og nettoutbyttet ble på 586 spd. Denne konserten la grunnlaget for et samarbeide mellom korene, da også med Christriania Arbeidersamfunds sangforening av 1864 (senere Oslo sangforening av 1864)-de fire stenders kor i vår by.

Fra 1857 overtok Joh. G. Conradi igjen som korets dirigent.

Under Ole Bulls konsert 13. mars 1858 assisterte de tre store sangforeningene ham under Conradis ledelse. De fremførte to kor fra Mendelssohns «Ødipus i Kolonos».

17. mai samme år deltok sangforeningen i fanetog fra Grev Wedels plass til Kroghstøtten og videre til Studenterlunden. Kong Carl XV oppholdt seg i byen, og det var første gang noen fra kongehuset deltok i feiringen av konstitusjonsdagen.

Pinsen 1859 gikk turen til sangerfesten i Arendal. Til stede var også Ibsen, Vinje og Welhaven. På hjemveien ga koret konsert i Bøkeskogen i Larvik.

Ole Bull feiret sin 50 års fødselsdag på Victoria hotell 5. februar 1860. Om aftenen samlet de tre sangforeningene seg utenfor hotellet og fremførte en serenade.

1860 - 1863 holdt koret en rekke konserter, enten alene eller i samarbeide med de to andre korene.

Joh. G. Conradi sluttet som dirigent i Håndverkersangforeningen høsten 1862. Gustav Schult ledet koret noen måneder inntil Nils Lasson overtok som dirigent i 1863.

I mai og juni 1863 holdt koret et par konserter til inntekt for et reisefond som skulle brukes i forbindelse med sangerfesten i Bergen. Denne gangen deltok i alt 35 foreninger med 529 deltagere. Blant de innbudte var Bjørnson, Ole Bull, Ibsen, Kierulf og A. Munch. Under sangerfesten valgte koret å opptre i alle felleskorene. På hjemturen gjorde koret opphold i Haugesund, Stavanger, Kristiansand og Arendal.

1864 var et spesielt år for koret. I et utvalgt kor, som var sammensatt og ble ledet av Joh. D. Behrens, deltok fire personer fra Håndverkersangforening. 17. mai reiste det sammensatte koret til Eidsvoll og fremførte for første gang «Ja vi elsker» foran Eidsvollsbygningen. Om aften, da sangerne var tilbake i Christiania, ble fremføringen gjentatt på Slottsbakken. Senere på aftenen opptrådte sangerforeningene i Universitetets aula og sang under Behrens ledelse flere nasjonalsanger.

I 1865 avholdt koret flere aftenunderholdninger, sommerutflukter og et par båtturer, før de året efter deltok i sangerfesten i Christiania. Ved siden av enkelte konserter det året, hadde koret i 1867 en tur til Hamar.

Fra 1868 overtok Erik Hoff som dirigent og arrangerte egne konserter i Klingenberg og Studenterlunden. I perioden under ledelse av Hoff, holdt koret også en del konserter i de nærmestliggende byer.

I 1871 overtok O. Koppang som dirigent. Samme år, søndag 18. juni, hadde koret en sangerutflukt til Drammen. Der fremførte de blant annet «Ett Bondbrollop» av A. Sodermann,

Årene fremover var preget av stor aktivitet og økende interesse. Mens det i 1872 var 44 aktive sangere, var antallet i 1875 steget til 116 aktive sangere og 430 passive. I denne perioden kan det nevnes at sangforeningen søndag 23. juni 1872 foretok en utflukt til Tønsberg med dampskipet «Svan». Konserten var godt besøkt og fikk god omtale i «Tunsbergeren».

18. juli deltok koret i feiringen av 1000 årsminnet for samlingen av Norge til ett rike. De medvirket på Festningsplassen med en sang av A. Munch.

Søndag 18. august holdt koret en konsert i Moss.

Ved siden av de vanlige onsdags- og søndagsøvelsene, hadde koret i 1873 en rekke ekstraøvelser. Til industriutstillingen som ble holdt i Drammen, holdt koret søndag 13. juli en konsert. Under generalforsamlingen ble Joh. G. Conradi utnevnt som æresmedlem i koret.

Ole Olsen ble korets dirigent fra 1876. Dette året ble også en aktiv periode for koret med aftenunderholdninger, flere utflukter og sommerturer til byens omegn. Det var ikke ualminnelig med fotturer til Maridalen og Sarabråten og selvfølgelig til Bygdøy som var et meget populært sted også på den tid.

Sammen med Studentersangforeningen og Handelstandens sangforening medvirket koret ved avdukingen av Kristian IV- monumentet på Stortorvet 1880.

17. mai 1881 ble Wergelands monumentet i Studenterlunden avduket. Håndverker-sangforeningen var innbudt sammen med byens øvrige sangforeninger, til sammen ca. 200 sangere, for å fremføre en kantate forfattet av Jonas Lie med musikk av Johan Svendsen. Høytideligheten ble åpnet med Svendsens kantate for kor og orkester under ledelse av komponisten og med Thv. Lammers som solist. Efter kantatens første del holdt Bjørnson den senere så berømte talen. Deretter fulgte den andre delen av kantaten.

Fra 14. september 1881 overtok Thorvald Lammers som dirigent.

Søndag 7. mai 1882 holdt koret sin første konsert under ledelse av Thv. Lammers. Konserten var godt besøkt og «Aftenposten» skrev: *«Koret tæller ganske gode Stemmer og udførte de* forskjellige *Numre paa en* Maade, *der vidnede fordelagtig om baade Insruktørens og Korets Bestræbelser*».

Den 8. november samme år deltok koret i innvielsen av de nye lokalene til Håndverks- og Industriforening i Rosenkrantzgt. Koret fikk disponere et øvelseslokale to ganger i uken.

I pinsen 1883 var det sangerfest i Trondhjem og det var den 6. i rekken vårt kor deltok i. I alt deltok 28 sangforeninger med til sammen 700 sangere. Koret gjorde seg bemerket med sin sangkvalitet og «Dagbladet» skrev at: *«AJ de Specialforeninger, der optraadte paa denne* Koncert, *vandt Kristiania Haandverkersangforening og Bergens Arbeiderforening absolut Prisen. Den første, der anførtes af Hr. Operasanger* Lammers, *udførte den* bekjendte *Brudefærden paa en i alle Henseende ypperlig Maade. Foredraget var overmaade heldigt og Koret var godt sammensunget.* -Denne *optræden ble derfor ogsaa en sand Succes for Foreningen, idet den lønnedes med ustanseligt Bifald og en* fuldstændig *Blomsterregn. Paa Opfordring maatte den da gi et Ekstranummer og gav da Abts «Sangerhilsen»*.

I begynnelsen av juni 1884 sluttet Lammers som dirigent da han skulle studere i utlandet. Den nye dirigenten het Olaus Andreas Grøndahl, en stor kapasitet innen musikklivet. Ved siden av sine studier i utlandet, praktiserte han som sanglærer og var instruktør for en rekke kor.

Den første konserten under Grøndahls ledelse ble avholdt 19. april 1884 i Brødrene Hals lokaler. 24. oktober assisterte koret, sammen med Studentersangforeningen og Handelsstandens Sangforening, ved Edvard Griegs konsert i Logen. Under komponistens taktstokk fremførte det 150 manns store koret «Landkjenning» og Lammers sang soloen.

1889 ble et meget aktivt år for koret. De startet vårsemesteret med forberedelser til konserten de skulle holde i festningens gymnastikklokaler søndag 5. mai. Koret fikk meget god kritikk i avisene og «Aftenposten» skrev at: *«Foreningen raader over gode stemmer og synger med let toneangivelse, allerede meget klar tekstudtale og livligtforedrag, og dirigenten Grøndahl synes at have sine sangere faldstændig bundne under sin taktstoks bevægelser. Af programmets ni numre blev de fleste givet da capo efter forlangende»*.

Den store begivenheten det året var sangerferden til Paris hvor representanter for alle Kristianiakorene deltok under Grøndahls ledelse. Solist var Lammers. Det ble holdt to konserter, lørdag 27. og mandag 29. juli. Den franske presse var meget fornøyd med konsertene.

Den 8. august, 13. og 27. oktober ga koret konserter. Den 30. november holdt koret en avskjedskonsert i Logen hvor Grøndahl, Lammers og Anderssen ble tildelt dekorasjonen Officier d' Academie av den franske president.

Korets siste konsert under Grøndahls ledelse var på en sangerutflukt til Fredrikstad 15. juni 1890. Konserten ble livlig applaudert av de ca. 600 menneskene som hadde møtt frem.

Høsten 1890 overtok Iver Holter som dirigent.

Den første konserten under Holters ledelser ble avholdt den 7.mai 1891 i festningensgymnastikklokaler. Blanttilhørerne var

Edvard Grieg som var meget tilfreds med resultatet. 28. mai ble konserten gjentatt i Tivolihallen.

Efter St. Hans fortsatte koret med sine øvelser i anledning av en sangertur til Skien. Det ble holdt øvelser flere ganger i uken. Faktisk var koret så ivrig at de fikk klager fra gårdens beboere over at de holdt på for lenge om kvelden. Håndverkerforeningens inspektør, som bodde i den samme gård hvor koretøvde, klager i et brev at: *«De maa ikke forglemme, at der boer Folk i hele 3dje Etage, der trænger sin Nattero, og da man i denne forfærdelige Hede er nødt til at have sine Vinduer aabne hele Natten, er det jo ikke til at holde ud*» Denne lille tvisten løste seg ganske raskt og koret fortsatte sine øvelser.

Den 4. juli reiste koret, med Lammers som solist, til Skien.

Konserten ble en stor suksess for koret og fikk glimrende omtale **i** avisen.

Ved slutten av året var det 138 aktive og 101 passive sangere i koret.

Den 25. februar 1892 deltok koret ved statsminister Johan Sverdrups begravelse og 6. juni holdt koret en konsert i Fredrikstad.

Om høsten samme år arrangerte koret, sammen med Musikforeningen, en konsert i Tivoli under ledelse av Edvard Grieg.

Året 1893 startet med en rekke forberedelser i anledning korets første utenlandstur til København. Før avreisen var koret engasjert til to konserter på Eldorado 23. mars og 9. mai. 17. mai sang koret deler av sitt program for store menneskemasser utenfor Universitets aula. Sangene ble mottatt med applaus og på oppfordring måtte de gjenta alle sangene. Den avsluttende konserten før Københavnturen ble holdt på St. Hanshaugen onsdag 7. juni. 10 000 mennesker var til stede den aften for å høre koret synge.

Fredag 9. juni reiste det ca 80. manns store koret til København. Den første konserten ble holdt den 12. juni i Tivolis konsertlokale og den andre i Kongens Have den 15. juni der 5000 mennesker var til stede.

30. september assisterte koret komponist Joh. Selmer ved hans konsert i Eldorado.

Ved begynnelsen av 1895 bestod koret av 120 sangere. Korets første orkesterkonsert fant sted lørdag 20. april i Logen. Medvirkende var tenorsangeren Rolf Hammer, barytonsangeren Nils Buch og Kristiania teaters orkester. Konserten var meget godt besøkt og fikk meget rosende omtale i avisene. «Dagbladet» skrev: *«Det temmelig talrige Kor viste seg at ha et godt Udvalg aj Stemmer, og specielt maatte man bli opmærksom paa Tenorene, som visselig en hvilkensomhelst Sangforening kunde misunde Koret. Det var baade Kraft og Præcision over Præstationene.* » På oppfordring ble konserten gjentatt 5. mai som folkekonsert i festningens gymnastikksal. Igjen var det fullt hus.

Lørdag 8. juni holdt koret en konsert på St. Hanshaugen med stor tilslutning fra publikum.

11. juni fortsatte koret sine friluftskonserter med en opptreden på «Paraplyen» ved Bygdøy sjøbad, og 6. september holdt koret en ny konsert på St. Hanshaugen. Denne konserten ble holdt til inntekt for Folkemuseet og Johannes Bruns minnesmerke. Omkring 6000 mennesker var til stede.

Pinsen 1896 var den store sangerfest lagt til Christiania og koret var sterkt opptatt av denne. Det ble reist en sangerhall på Vippetangen med plass til 5400 tilhørere og 1400 sangere. Det ble avholdt en rekke konserter og vårt kor deltok sammen med de andre Kristianiakorene, samt alene den siste dagen av sangerfesten.

Av årets øvrige begivenheter kan nevnes at koret sammen med 2. brigadens musikkorps den 2. juni ga en konsert på St. Hanshaugen. Den 9. september deltok koret i mottagelsehøytideligheten for Nansenekspedisjonens hjemkomst. Ved folkefesten for nordpolfarerne på festningsplassen 13. september var også koret med.

29. september 1896 døde korets stifter og mangeårige dirigent J. G. Conradi. Ved begravelsen 5. oktober tok koret del i sørgehøytiden på Vor Frelsers Gravlund.

På korets årsfest 20. november 1898 skjer den store begivenhet at Amandus Schibsted som er gjest og en stor korvenn, ganske impulsivt erklærer at han skjenker kr. 20 000 til de fire stenders kor i Kristiania til fordeling. Dette ble til det senere for oss så kjærkomne Schibsteds fond.

Under turen til Hamar sommeren 1899 benyttet

sangerne «Skibladner». Det ble holdt konsert på Eidsvoll med det formål å skaffe penger til restaurering av Eidsvollsbygningen.

Forberedelsene til den store Paris-tur det påfølgende år var også kommet godt i gang.

Koret medvirket ved en stor konsert på St. Hanshaugen 29. mai 1900 hvor inntekten skulle gå til reisning av et minnesmerke på Conradis grav.

28. juli 1900 var det avskjedskonsert i Circus for Pariskoret Samme aften var det avreise med D/S «Norway» med ankomst Rouen 1. august. Det ble gitt 3 konserter i «Trocadero» som var meget godt besøkt. Pariserpressen ga koret rosende omtale. Hjemreisen på samme måte med D/S «Norway».

Kunstindustrimuseet feiret sitt 25. års jubileum 25. mars 1901 og koret medvirket.

17. mai samme år skulle Tordenskiold-monumentet avdukes og sangere fra vårt kor var med ved denne høytidelighet.

Året efter - den 18. juni - skulle Conradis byste avdukes og det var en stor minnestund på Vor Frelsers gravlund for de mange som var møtt frem. Ole Olsen holdt avdukningstalen og sangere fra Kristiania Arbeidersamfunds Sangforening av 1864 og Håndverkersangforeningen medvirket.

Den 8. desember deltok de fire store sangforeninger under O.A. Grøndahls ledelse ved feiringen av Bjørnstjerne Bjørnsons 70-års dag i Logen.

Efter den store Paris-turen i 1900 var det utflukter til Drammen i 1901 og 1902, så noe lengre turer til Trondhjem i 1903 og til Stockholm 1904. Før avreisen hadde Stockholmskoret konsert på St. Hanshaugen den 15. mai og ca. 10 000 mennesker var til stede.

Februar 1905 trakk Iver Holter seg som dirigent og Eivind Alnæs overtok korets ledelse. Det er verdt å merke den store interesse for korsangen på denne tid. De årvisse konserter på St. Hanshaugen kunne samle fra 5000 - 10 000 tilhørere.

8. november 1905 var det innvielse av Håndverkerens nybygg og koret fikk noe bedre plass til øvelsene.

Ved kongeparets inntog 25. november 1905 tok koret del i prosesjonen.

Den 4. mai 1906 ga koret en konsert til inntekt for byggefondet til utstillingssalen i Håndverkeren.

I 1907 hadde koret for første gang besøk fra det norske Amerika. Mannskoret «Dovre» fra Minneapolis gjestet Håndverkersangforeningen den 6. juli. Sangere fra de tre andre store sangforeninger deltok på festen for norskamerikanerne. Varige kontakter ble knyttet, og det har man også hatt mye glede av i årene efter.

De fire store kor arrangerte i 1908 en konsert i Circus. Inntektene skulle gå til Eidsvold-monumentet. Det var stor interesse for dette arrangement og Kongen og Dronningen kastet glans over konserten ved sitt nærvær.

Stavanger stod i 1909 i sangerfestens tegn og turen dit gikk med den nyåpnete Bergensbanen og videre med båt.

Det kjente Wienerkor «Schubertbund» gjestet Kristiania dette året, og sammen med de tre andre store sangforeninger stod man som vertskap, og under Iver Holters ledelse ble wienersangerne mottatt på bryggen av et representativt kor fra vertskapet. Kong Haakon var til stede ved en kirkekonsert i Vor Frelsers Kirke i 1910.

17. mai 1910 var det stort fremmøte av sangere ved Bjørnsons grav på Vor Frelsers Gravlund og Håndverkersangforeningen tok også del i minnehøytideligheten for vår store åndshøvding.

Vårt kor har alltid hatt den glede å kunne regne med en del «spesielle venner». Direktør Henrik Larsen var en av disse, og under en sammenkomst hos konditor Johnsen 3. mars 1911 skjenket han et større beløp til sangforeningen og flere av de andre tilstedeværende fulgte eksemplet. Av disse midler ble «Henrik Larsens fond» opprettet. Dette skulle ifølge statuttene være til hjelp for økonomisk dårligstilte sangere på turer og ved andre arrangementer.

17. mai 1911 medvirket koret ved avsløringen av Nordraak-statuen.

I påsken 1912 var Bergenssangerne på Kristianiabesøk og Håndverkersangforeningen var vertskap.

I 1913 talte koret 211 aktive sangere og 244 passive medlemmer. Det var stor aktivitet og interesse og under årets St. Hanshaugenkonsert samlet man 7000 tilhørere.

De senere så kjente lutefiskaftener nevnes første gang i 1914 og var henlagt til 21. mars.

17. mai var det sang ved Eidsvollsmennenes graver og ved Bjørnsons grav.

1914 var et begivenhetsrikt år for sangerne i Norge. Det store Landssangerstevnet ble arrangert i Kristiania i dagene 26.- 30. juni, og ca. 3000 sangere deltok. Jubileumsutstillingen gjorde også sitt til å kaste glans over festlighetene.

Som følge av krigen i Europa ble det noe vanskeligere å skape den store interesse for korarbeidet. Optimismen kom mer tilbake utover året 1918, da man øynet krigens slutt.

Den 9. november 1918 ved den store kirkekonserten i Vor Frelsers Kirke var Kong Haakon til stede. Erling Krogh var solist og det var en mektig manifestasjon på de bærende krefters seier. Morgenbladet skrev efter konserten: *«Denne forenings ytelser hører til de beste innen hovedstadens samtlige sangforeninger. Det er tydelig å merke at sangforeningen seiler i medvind og er vel anskrevet i byens kulturliv».*

Eyvind Alnæs gjorde, som følge av utenlandsopphold, et avbrekk fra 1920-22 og Fr. Wilh. Gomnæs overtok som dirigent i disse 2 år. Fra 1922 var Alnæs igjen på plass. Koret talt nå 160 aktive sangere og 220 passive.

Forberedelsene var i gang til konsertturne til København i juni 1923. Med to konserter i Tivolis konserthall gjorde koret stor lykke og København-avisene sparte ikke på superlativene i kritikk og omtale. «Politiken» skrev: *«Det var et prektig bud fra Norges sangkunst den store og ansette Kristiania Håndverker Sangforening i går brakte oss. Nordmennene feide alle trivialiteter til side.»* Erling Krogh var solist ved denne som så mange andre store konserter.

Den 16. november samme år ga koret kirkekonsert i Vor Frelsers Kirke. Filharmonisk Selskabs orkester medvirket.

«Morgenbladet» skrev efter denne konsert: «*Det ble en av de mest vellykkede prøver på norsk mannssangs høye standard som noensinne har vært avgitt. Det har en helt overraskende rikdom på stemmemateriell».*

23. november konsert i Logen. Denne gang også med Filharmonikerne. Solister var Erling Krogh, Johs. Berg - Hansen og Hans Tveten.

30. november konsert i Calmeyersgatens Misjonshus. Solist var Erling Krogh og ved klaveret Waldemar Alme.

Håndverkersangforeningen deltok under feiringen av by jubileet i 1924 i et stort felleskor i regi av Kristiania Sangerforbund på en konsert i Circus. Eyvind Alnæs dirigerte. (Det store felleskor).

1926 ble et meget aktivt år - først landssangerstevne i Bergen 23. - 25. mai hvor 41 mann deltok og den store NordNorges ferd fra 17. - 29. juni. 52 mann var med på denne turen.

Efter togreise fra Oslo gikk man i Trondhjem om bord i «Tordenskiold» og efterhvert som reisen skred frem ble nettene lysere og lysere - en uforglemmelig tur. Første konsert i Brønnøysund 18. juni og videre Bodø 19. juni, Svolvær 20. juni, Melbu 20. juni, Harstad 21. juni, Tromsø 22. juni, Sætermoen 23. juni, Sortland 25. juni, Stokmarksnes 25. juni og Sandnesjøen 27. juni. Den 28. juni var man tilbake i Trondhjem efter eventyrferden med «Tordenskiold».

Det hadde i alle år vært god kontakt mellom sangerne i Norden og i 1928 gjestet koret Stockholm i dagene 7. - 11. oktober. Cherubinis «Requiem» ble fremført på I. konsert i Konserthuset 9. oktober. Det er et meget krevende verk, og det hitsettes fra kritikken: *«En mannskor som ger sig ut på konsertresa i* <u>främmande</u> *lander med Cherubinis adla, tunge och långt ifrån publikfriande Requem er i och for sig vard en* <u>honor.</u> *De norska* <u>handtverksmannen</u> <u>vanslaktades</u> *icke heller från sina* <u>foregångare</u> *i gama! tid och konst».*

IL konsert ble holdt samme sted 11. oktober med et rent norsk program. Den påfølgende kritikk sto ikke noe tilbake for den første. Efter hjemkomsten ble det gitt konsert i Aulaen 3. november. Filharmonisk orkester medvirket - solister: Erling Krogh og Jon Neergaard.

7. januar dirigerte Eyvind Alnæs Oslo Håndverker Sangforening for siste gang. 16. januar var det tillyst avskjedsfest for Alnæs i Sangerhallen. Formannen i sangforeningen, Hilmar Berg, såvel som formannen i O.H.I.F. Eiler Krogh Prytz takket for det gode fruktbringende samarbeide, og som den største heder ble Eyvind Alnæs utnevnt som æresmedlem

av Oslo Håndverker Sangforening.

Det var et stort ansvar som ble pålagt den unge Frithjof Spalder, men det viste seg snart at han innfridde de største forventninger og førte sangforeningen videre mot nye mål. 29. mai 1931 var Frithjof Spalders debut med sangforeningen ved en større anlagt konsert på St. Hanshaugen. Erling Krogh var solist og publikums-tilstrømningen upåklagelig. Konserten var så vellykket at den ble gjentatt året efter til samme tid. Det fulgte Aulakonsert i november 1933 med Erling Krogh, Hans Tveten og Egil Nordsjø som solister.

Tiden for Det 12. landssangerstevne i Oslo i Pinsen 8. - 10. juni 1935 nærmet seg og koret var engasjert under dette arrangement både kunstnerisk og for en del av medlemmene også administrativt. Rigmor Nordby var solist og Rolf Karlsen medvirket ved orgelet.

1938 var et aktivt år. Vi Kan-utstillingen var det store samlingspunkt i hovedstaden denne sommer. 0.H.I.F. var sterkt opptatt med arrangementet anført av daværende formann, vårt senere æresmedlem Theodor Platou. Sangforeningen var også sterkt inne i bildet og medvirket både ved åpningen av utstillingen og senere.

Efter at krigens tunge og klamme hånd hadde lagt seg over Europa i 1939 og også over vårt land i 1940 ble virksomheten i sangforeningen mer innadvendt. Sangerne kom sammen og holdt sine øvelser uten dog åta del i det offisielle «kulturliv» som den gang rådet.

Man så frem til krigsslutt og andre tider. Da freden kom i 1945 var man da opptatt av store planer - som også ble realisert det påfølgende år 1946 - Amerikaferden. Men først skulle 100 års jubileet feires 1945. Jubileumskonsertene ble imidlertid utsatt til våren 1946. A' Capella konsert i Aulaen 26. mars, Kirkekonsert i Trefoldighetskirken 29. mars og festkonserten med Filharmonisk orkester 1. april. Ved første og siste konsert medvirket Bjarne Buntz og Jon Neegaard som solister. Konsertene var meget vellykket, og man gikk med bekreftet forvissning inn for at turen til Amerika skulle lykkes.

Efter mange krevende øvelser, opptil 4 - 5 ganger i uken var alt klart til å gå om bord i «Stavangerfjord» om kvelden 24. august. Det var 70 mann - en veltrimmet tropp - som gikk til den oppgave, som uten tvil rager høyest i vårt kors historie. Efter en fin overfart til New York gikk turen videre med busser. Det ble holdt til sammen 17 konserter for fulle hus - opptil 2500 tilhørere. Kritikkene var tildels overstrømmende. Sangerne reiste frem med begeistring og suksess.

«Det norske Amerika» i midtvesten appellerte i særlig grad til prestasjoner utover det vanlige - de usynlige bånd med gamlelandet fornektet seg ikke. Fra New York, Boston og Washington i øst til Fargo og Sioux Falls lengst i vest, og til Niagara Falls og såvidt innom Canada gikk turen - den var lang og anstrengende - men hvilke opplevelser.

Det var slitne, men fornøyde sangere som satte kursen hjem med «Stavangerfjord» efter 54 dagers turne. Sjøreisen ga den ro til eftertanke som et slikt vell av opplevelser gir.

Aktiviteten avtok ikke efter hjemkomsten - oppgavene meldte seg efter hvert. Medvirkning i konsert ved Oslo Sangerforbund. Gjestekor fra Minneapolis. Dansk korbesøk fra Odense. Hollandsk korbesøk. Håndverkerlandsangerstevne i Ålesund 1948. «De fire stores» konsert i Aulaen november 1949.

I april 1950 gikk turen til Holland hvor mannskoret «Apollo» var vertskap. Det ble gitt konsert i Consertgabouw Amsterdam med 200 tilhørere. Mottagelse på slottet Soestdijk hvor dronning Juliana tok imot. Radiokonsert i Hilversum og til slutt konsert i Rotterdam.

I 1951 mintes man 100-års dagen for det «første landssangerstevnene» i Asker. Koret deltok i konserten.

Stockholm Handtverkar Sångforening var våre gjester våren 1952. De ga en konsert i Festsalen i Håndverkeren.

Samme år, i mai, gjestet Nordmennenes Sangforening i Chicago med stor Aulakonsert. Oslo Håndverker Sangforening hilste med «Sangerhilsen» fra galleriet.

Vårt kor gjorde gjenvisitt i Stockholm høsten 1952. 62 sangere med Bjarne Buntz som solist deltok og det ble gitt konsert i Medborgarhuset og gjort opptak for Sveriges Radio i Konserthuset.

1954 foretok koret tur til Danmark med konsert i Aalborg, Odense og København.

Dette året ble det også gitt kirkekonsert i Frogner kirke, og koret medvirket ved gullsmedlaugets 350-års jubileum i Oslo Rådhus.

I mai 19 5 5 gikk turen til Håndverkerlandssangerstevnet i Trondhjem.

St. Olaf koret fra Minnesota var våre gjester i juli.

16. november 1955 ga Oslo Håndverker Sangforening Aulakonsert i forbindelse med 110-års jubileet. Filharmonisk Salskabs Orkester medvirket, og solist var Bjarne Buntz.

En del sangere deltok i Oslo Sangerforbunds kor ved Landssangerstevnet i Bergen 1956. Dette år var Bjørnsonkoret fra Chicago på norgesturne og var igjen våre gjester.

Vårt kor var vertskap for Håndverker-landssangerstevnet i 1958. Konserter ble holdt i Domkirken og på Festningsplassen.

Frydenlunds Bryggeri feiret sitt 100 års jubileum i 1959 og ved festmøte i Aulaen medvirket koret.

Oslo Håndverker Sangforening representerte Norges Landssangerforbund ved Svenska Sångarforbundets 50 års jubileum i Stockholm i juni 1959.

Frithjof Spalder som hadde vært korets kunstneriske leder gjennom nesten 30 år overlot dirigentplassen til Dag Kristoffersen fra årets begynnelse 1. september 1959.

Fremover i 60-årene foretok koret flere turer og utflukter: Sangfestivalen i Stavanger 1960. Håndverkerlandssangerstevne i Haugesund 1961. Konsert på Maihaugen og Lillehammer kirke 1962. Den internasjonale sangfestival i Ilangollen, Wales 1963.

Fra 1. september 1964 overlot Dag Kristoffersen den kunstneriske ledelse til statens musikkonsulent Torbjørn Dahl.

Våren 1965 var koret gjester ved Nord-Trøndelag Sangforbunds stevne på Levanger og medvirket ved to konserter foruten ved gudstjenesten i Stiklestad kirke.

I 1967 var Landssangerstevnets år i Oslo og Oslo Håndverker Sangforening opptrådte somrepresentasjonskor ved I. Aulakonsert.

I 1968 var det utenlandstur, denne gangen til Hameln i Tyskland. Sammen med det gamle kor, Liedertafel von-1837 som var vårt vertskap, ble det gitt konsert i byens store konserthus. Det var en fullsatt sal som fulgte fremføringen av utenlandske såvel som norske korverk. Kritikkene i byens aviser var de aller beste.

I 1969 ble det arrangert tur til Dalsbygda, Os i Østerdalen med konsert i bygdens samfunnshus, og til Røros med innlagt korprogram i søndagens gudstjeneste.

Av våre tradisjonelle oppgaver, som vi setter meget stor pris på, skal nevnes: den årlige svennefest i Oslo Rådhus, 17. mai foran Stortinget, sang på aldershjem og sykehus juletrefest for barna, O.H.I.F.s årsfest. De mer festlige innslag er vår egen årsfest og ikke å forglemme Lutefisken.

Det er også gjennom årene foretatt en rekke opptak for Kringkastingen.

FRA 125 TIL 150 ÅR

Sangforeningen har til enhver tid evnet å tiltrekke seg dyktige dirigenter. Til en viss grad håper vi jo det skyldes at korets kvalitet har fristet dyktige musikere. På den annen side er det selvsagt hevet over tvil at kvaliteten på et kor alltid står og faller med dirigenten. Forklaringen er vel derfor at dyktige dirigenter har efterlatt en arv som det har vært forholdsvis enkelt å finne en verdig arving til.

Den siste 25-års perioden i korets historie har først og fremst vært preget av ett navn: Organisten og musikkpedagogen Olaf Skaffloth: Hans virke i koret startet med høstsemesteret - 71, og ble avsluttet med høstsemesteret i -85. Men det endelige punktum som dirigent satte han da han gjorde come back i vårsemesteret -93 og hjalp koret i en situasjon som vi vanskelig kunne ha taklet uten hans bistand.

Skaflloth har all ære av sitt virke i koret, dyktig, dynamisk og målrettet bak taktstokken, og meget avholdt av sangerne. Han er -selvfølgelig-et av foreningens nuværende æresmedlemmer. - En av hans første «større» prøver som korets kunstneriske leder fant sted ved en konsert på Maihaugen i Lillehammer i juni -72. Konserten fikk svært rosende omtale i lokalavisene. Om korets fremføring av «Ku-Ku» skrev anmelderen Bj. Mathiesen i Lillehammer Tilskuer: *«Jeg har*

selv dette nummer på plate, sunget av Donkosakkene, men de gode kosakker får ha meg unnskyldt. Jeg vil heller høre Håndverkerkoret i denne morsomme sangen» Dette var sikkert skrevet i øyeblikkets begeistring, men svært hyggelig lesning likevel.

Deler av denne perioden i korets historie preges også av stor aktivitet. F.eks. var året 1975 et travelt år. 17. mai grytidlig morgen ankom Ålborg Håndverker Sangforening på besøk som vår sangforenings gjester. De ble rikelig bevertet med frokost i Sangerhallen av Dameforeningens medlemmer. Derefter var det vanlig deltakelse i hovedstadens feiring av nasjonaldagen, og så samling til konsert i Håndverkerens festsal. En pause på noen timer kunne nok trenges, men så var det hyggelig 17. mai fest med dans om kvelden. 18.mai var det utflukt til Sundvollen, særlig beregnet på de danske gjestene, men også med stor deltakelse fra det norske vertskapet.

Neste oppgave var Landssangerstevnet i Trondheim i dagene 27.,28. og 29. juni og opptreden med både sakralt og profant program. Særlig vellykket ble vår del av konserten i Domkirken. I en profan korkonkurranse som var innlagt som del i stevnet, måtte koret riktignok se 3 andre foran seg på resultatlisten, men var likevel fornøyd med innsatsen.

Høstsemesteret startet tidlig dette året fordi 130-årsdag skulle markeres med en konsert som måtte forberedes. Konserten fant sted 4. nov. i Munch-museet, samlet godt hus og fikk en vellykket utførelse. Oslo-avisene er ikke spesielt spandable med spalteplass i slike sammenhenger. Men efter denne konserten ble det faktisk omtale i Aftenposten, og den var rosende.

Travelheten i 1975 ga mersmak, og allerede under årsfesten samme år luftet et par medlemmer seg i mellom ideen om en Nord-Norge-tur. Året 1976 ville være særlig egnet fordi det da ble 50 år siden korets forrige reise i landsdelen. Forslagsstilleren innså imidlertid at det opplegget koret burde ta sikte på, ville kreve mye tid til forberedelser, og det formelle forslaget styret fikk på bordet tidlig på nyåret i 1976, var å legge turen til sommeren 1977. Forslaget «kolliderte» riktignok med en invitasjon fra våre tyske venner i Liedertafel Hameln von 183 7 om å besøke Hameln høsten 1976, og vi måtte velge: Skulle vi reise til Hameln, måtte planen om en Nord-Norgereise utsettes. Men medlemmene var ikke i særlig tvil, et stort flertall ønsket å takke nei til invitasjonen fra Hameln for å muliggjøre en tur til vår egen nordligste landsdel. Efter dette ble det fart i beslutningsprosessen. Allerede under semesteravslutningen på Sole Turisthotell den 22.-23. mai ble konstatert samlende interesse for et reisealternativ som forutsatte start 2. juli direkte fra Oslo til Kirkenes, og så en turne vest og sørover som skulle avsluttes i Tromsø 11. juli. Nord-Norgeturen i 1926 startet i Brønnøysund, d.v.s. i landsdelens sørende, og ble avsluttet i Tromsø. Denne gangen skulle vi starte i nordenden og avsluttet samme sted som sist. Mye av korets og medlemmenes virksomhet var efter dette innrettet på det som skulle skje i 1977, men selvsagt ble andre og delvis tidligere planlagte aktiviteter også ivaretatt. En konsert i Snarøya kirke ble vellykket gjennomført den 28. april, og i mai deltok vi som vanlig ved svennebrevutdelingen i Oslo Rådhus og med faste innslag i 1 7. mai feiringen.

Efter anmodning fra Rakkestad kommune deltok vi i en kulturaften i kommunens herredshus i nov.-76. 19.februar-77 gikk turen til Elverum hvor vi deltok i en meget vellykket konsert i Skogbruksmuseets aula. Elverum Mannskor var arrangør og Elverum Damekor medvirket i arrangementet som ble støttet av Rikskonsertene.

I god tid før åpningen av Oslo konserthus i mars - 77 hadde koret fått henvendelse om å delta under åpningshøytideligheten i et felleskor bestående av ca. 200 sangere. Oppdraget var ærefullt og ble vel ivaretatt. Felleskorets dirigent var Øyvind Fjeldstad. Ellers deltok koret i Oslo Sangerforbundets vårsamling i Frogner kirke 9. februar og i Ingeniørenes Hus 19. mars. Det var med andre ord rik anledning til å utprøve programmet for sommerens turne. Siste hånd på forberedelsene ble lagt 22. juni da vi hadde «generalprøve» på turneens kirkeprogram i Frogner kirke.

En sangerferd som skulle vare i 10 dager krevde av de fleste deltakerne at de brukte noe av ferien sin i forbindelse med turen. Og noen mente nok at det var i tidligste laget å starte ferietur med fremmøte på Fornebu kl. 06.30, men alle møtte,

dvs. alle 49 sangere. Koret skulle stille til opptreden i Kirkenes på formiddagen, så fullt kor måtte vi ha. Andre deltakere i reisefølget, stort sett ektefeller, måtte av plasshensyn bruke en senere flyavgang.

Og så var Nord-Norge-turen, senere mer presist kalt Finnmarksturen, i gang. Det skal her ikke gåes i detalj om alle opplevelser, de var nemlig mange, ikke minst konserter og opptredener, de fleste med forutgående øvelser. 16 opptredener/ konserter i løpet av 10 dager er unektelig mye, og noen hver ble vel efter hvert slitne, men alle var hjertelig enige om at det var bare moro. Det er hevet over tvil at nettopp Finnmarksturen blant de som var med sto og står som den store opplevelsen i denne delen av korets historie.

Reiseruten var omfattende: Oslo-Kirkenes direkte, bare med mellomlanding i Tromsø, videre til Svanvik i Pasvikdalen hvor vi hadde førsteklasses opphold ved Svanvik Folkehøyskole fra lørdag til mandag. Tilbake til Kirkenes hvorfra hurtigruten var transportmidlet til Vadsø. Igjen tilbake til Kirkenes og pr. fly til Lakselv. Derfra bar det i busser til Hammerfest, hurtigrute til Honningsvåg, besøk på Nordkapp 7. 7. 77, ferge Honningsvåg-Repvåg, og så busser først til Alta, og så videre til Tromsø, en buss brukte fergen over Lyngenfjorden mens den andre kjørte rundt fjorden.

Bare noen få av de 16 opptredener kan nevnes her, og et av høydepunktene var nok for de fleste sangerne deltakelsen ved gudstjeneste, eller rettere sagt kombinasjonen gudstjeneste/ konsert i Svanvik kapell søndag 3.juli. Kapellet var stuvende fullt av et svært lydhørt publikum, og koret ydet sitt beste. Å synge for full sal betyr alltid ekstra inspirasjon.

Svært inspirerende og minnerikt ble det også å komme til og konsertere med både kirke- og profankonsert i dirigentens hjemby, Hammerfest. Her kunne vi også minnes og hedre en tidligere dirigent (1876-81) med sang og blomster ved statuen av Ole Olsen. Hans «Solefaldssang» var selvfølgelig med i korets repertoar Vellykket og godt besøkt ble også turneens siste konsert i Ishavskatedralen søndag kveld 10. juli.

Presseomtalen som ble koret til del under turneen, var meget rosende. Konsertene i Hammerfest anmeldt av Magnus Larsen i Finnmark Dagblad ble bl.a. slik omtalt: *«Javel, vi visste på forhånd at koret hadde et godt navn ..... Hva vi derimot ikke visste var at Oslo Håndverkerne sang noe av det fineste pianissimo denne anmelder har hørt på år og dag. Greit er det at en stemme behersker pianissimo, men storartet er det når et helt kor klarer det.»* Naturlig nok ble dirigenten tillagt æren for korets prestasjoner: «*Vi visste at Olaf Skaffloth er en av de fineste kordirigenter vi har. Vi lærte at hans styrke ligger i nitid arbeide med hver eneste liten frasering.»* Også Einar Mel vær ga konsertene i Tromsø god omtale i «Nordlys». Om fremføringen av Conradis «Solnedgang» het det: *«---fikk en oppleve det helt store som dette koret kan få* til».

Slitne, men ualminnelig vel tilfredse sangere og ledsagere var det som samlet seg til heimreisen på Tromsø lufthavn mandag eftermiddag 11. juli. Og der ventet oss den eneste glipp i reiseopplegget som vi opplevde på hele turen: Flyet som skulle bringe oss tilbake til Oslo var overbooket med ikke mindre enn 60 personer. Det rammet ca. 40 av korets reiseselskap, d.v.s. omlag halvparten, som fikk 5-6 timers ventetid før ekstrafly kunne settes opp. Men også denne kalamiteten ble taklet med godt humør, dvs. sangerhumør.

Finnmarksturen var et krevende krafttak, og slike storsatsninger makter ikke et amatørkor å påtaseg alt for ofte. Reisingen krever tid og bare noen få yrkesaktive har anledning til å la yrke være yrke når koret kaller på tid. Den nærmeste tiden efter sommeren - 77 ble derfor konsentrert om nærere oppgaver. 1. juledag - 77 deltok koret under gudstjenesten i Bakkehaugen kirke, og først i februar- 78 var vi invitert til Dokka hvor en ny konsertsal skulle innvies. I Oslo konserthus sto Oslo Sangerforbund for en Elitekonsert hvor vi var invitert og deltok i mars. For første gang deltok også koret under åpningen av Røde Kors-uka i Råde, med en konsert i Råde kirke 8.mai. Denne første konserten ble efterfulgt av flere de kommende år på samme dato.

Inspirert av korets sang 1. juledag, anmodet sognepresten i Bakkehaugen kirke også om deltakelse 1 7. mai - 78 da gudstjenesten derfra skulle kringkastes. Eftersom gudstjenesten ikke

begynte til vanlig tid, men kl. 12.00, holdt det akkurattil at vi kunne fullføre oppgaven ved Stortinget sammen med Forsvarets Stabsmusikk, og så rekke kirken i tide.

Landssangerstevnet i 1979 var lagt **til** Lillehammer, og der ønsket koret å delta. Alle kor ønsker selvsagt å bli lagt merke til ved slike store arrangementer, og bruker mye tid og krefter til forberedelser, Så også vårt kor foran dette stevnet i juni. Men før vi kom så langt, reiste vi i begynnelsen av mars til Ålborg hvor vi deltok i konsert og celebrerte Ålborg Håndverker Sangforening som feiret 125-års jubileum. Få dager senere var det en yngre og nærere jubilant som skulle feires, Oslo Sangerforbund rundet 60 år, og vi deltok i feiringen.

Høstsemesteret startet dette året uvanlig tidlig. Allerede 21. aug. ønsket Oslo Politiets Sangkor vår medvirkning ved en konsert i politihuset i forbindelse med besøkav det franske pikekoret Maitrise Gabriel Faurre, og minst en øvelse måtte vi ha før vi kunne stille opp.

Senhøstes ble vi oppmerksomme på at et norsk kor var ønsket som representant ved en internasjonal korfestival som skulle arrangeres i Berlin i juni -81. Vår interesse ble meddelt, og i jan.-80 forelå avgjørelsen: Oppgaven tildeles O.H.S.F. Dermed hadde vi et langsiktig mål å arbeide mot, ved siden av de nære oppgavene.

I 1980 rundet vi 135 år, ikke noe stort jubileum, men i alle fall runde 5 år. Og konserten som vi arrangerte i Oslo Domkirke i begynnelsen av november ble benevnt jubileumskonsert.

Som forberedelse til Berlin-turen, arrangerte vi i april - 81 en konsert i Munch-museet med hovedvekt på det programmet vi skulle fremføre under festivalen.

Å komme til Berlin var for svært mange av reisedeltakerne en opplevelse i seg selv og korfestival på toppen var det helt store. Festivalens motto var: «Berlin singt mit Europa», og selv om innslaget av tyske kor var stort, var også det øvrige Europa merkbart til stede. Mange kor var av ypperste klasse og foredrog musikk med svært høy vanskelighetsgrad. Også vårt kor gjorde god innsats i vår hovedopptreden som fant sted i Haus Judischen Gemeinde sammen med Gemischter Chor Sternchøre Berlin og Gropiuschor Berlin. Sistnevnte kor fungerte som vertskor for oss. Musikalsk var Berlin-turen en opplevelse av de sjeldne, men opplegget ivaretok bare i liten grad sosialt samkvem, og det opplevde vi kanskje som litt skuffende. Men rett skal være rett: Arrangementet var formidabelt og i en by som Berlin var det ikke noe problem å finne attraktive severdigheter og opplevelsesmuligheter utenom korkonsertene.

Høsten 1981 brøt vi for første gang tradisjonen med å feire årfest «i eget hus» i Håndverkeren. Årsaken var en merkbar synkende interesse, og avlysing av årsfesten p.g.a. liten oppslutning hadde forekommet. For å øke interessen, besluttet styret å foreslå festen lagt opp som weekend tur til Klækken Kurs- og Møtehotell, og med deltakelse/opptreden i Norderhov kirke på søndag. Opplegget ble meget vellykket, og årsfesten har også ved senere anledninger blitt avviklet utenbys noen ganger.

Interessen for å synge i kirke i forbindelse med julen har alltid vært stor blant sangerne. Men å etablere tilstrekkelig fremmøte til å kunne delta f.eks. I .juledag, har, på tross av uttalt interesse, alltid vist seg vanskelig. Julen -81 gikk det imidlertid bra, og koret deltok under gudstjenesten i Frogner kirke.

Høsten -81 innledet koret et samarbeid med Oslo Damekor om innøving av operette-musikk arrangert for blandet kor. Resultatet av samarbeidet ble presentert i april -82 ved en konsert i Håndverkeren og hvor også Oslo Handelsstands Sangforening medvirket. Noe tidligere hadde koret engasjert Rolf Nymark som hjelpedirigent og repetitør, og han overtok taktstokken ved denne anledning fordi Olaf Skaffloth var syk. I den tiden Skaffloth fungerte som dirigent, var dette hans eneste sykdomsforfall.

Flere av korets medlemmer med røtter fra Østerdalen hadde lenge ønsket at koret kunne besøke denne delen av landet, og i juni -82 kunne et besøk til Dalsbygda realiseres. I samarbeid med og som gjester hos Sangkoret Lerken ble arrangert profankonsert i Dalsbygda Samfunnshus lørdag 5.6. og i Os kirke den påfølgende søndag. I kirken medvirket også Os Mannskor, og begge konsertene ble støttet av Rikskonsertene, ble godt besøkt og vellykket gjennomført.

Gjennom flere år hadde ideen om en Amerika-tur blitt luftet og drøftet i koret, men uten å vinne fram til den entusiastiske oppslutning som var nødvendig hvis ideen skulle realiseres. I 1982 meldte imidlertid tanken seg: Om Amerika ligger for langt borte, bør vi kunne reise en del av vegen, nemlig til Island. I begynnelsen av høstsemesteret -82 fremmet styret forslag i medlemsmøte om å avslutte vårsemesteret -83 med en tur til Island. Reykjavik skulle være hovedmålet, men med en innlagt dagsreise pr. buss til andre deler av landet. Forslaget vant tilslutning, og planleggingen kunne begynne.

Siste øvelse før jul er det blitt fast skikk å arrangere «langbord» som vi kaller det, d.v.s. å dele et måltid rundt et langt bord. Og selvfølgelig synges det, med andre ord: Vi hygger oss. I -82 bestemte vi oss for å dele hyggen med flere, og Ammerudhjemmet pekte seg ut fordi en av våre tidligere sangerbrødre bodde der. Det ble en hyggelig førjulsmarkering med en minikonsert fra repertoaret.

I tillegg til Islands-turen sto også deltakelse i Landssangerstevnet Øst -83 Buskerud på aktivitetsplanen. Stevnet var delt på flere steder og vårt kor ble oppsatt med deltakelse i både kirke- og profankonsert i Kongsberg, Oppgaven ble gjennomført ved at vi reiste til Kongsberg i flere private kjøretøyer lørdag morgen og returnerte på eftermiddagen, med vellykkete opptredener bak oss, men ellers uten særlig følelse av å ha opplevd et Landssangerstevne.

Islands-turen startet 16. juni pr. fly, selvfølgelig, og med sikte på at vi skulle få med oss den unge republikkens feiring av sin «17. mai», nemlig 17. juni. Island ble som kjent erklært som selvstendig republikk 17. juni 1944. Vårt bidrag til feiringen var en friluftskonsert, godt gjennomført og med mange tilhørere. Mange tilhørere var det også under neste dags konsert sammen med vertskoret Forstbredur ved en sangeraften med påfølgende festlig samvær. Men forøvrig måtte vi konstatere at et norsk mannskor ikke øvet spesiell tiltrekningskraft på islendingene. Ved de tre kirkekonsertene vi gjennomførte var det bare en håndfull publikummere i tillegg til våre egne medbrakte ledsagere.

Men det var ikke bare for å synge vi dro til Island, vi håpet å oppleve landet også. Mange av deltakerne prøvde selvsagt å bade i varme kilder. Særlig opplevelsesrik ble nok bussreisen «The Circle Tour» (benevnelsen var nok et påfunn av reiseselskapet som islendingene ikke hadde hatt noe med, sprogbevisst som de er). Turen gikk bl.a. til Almannagja med Tingvellir, fantastiske Gullfossen og aktive geysirer på kloss hold.

Kontakten med Den norske Ambassaden i Reykjavik ble etablert i forbindelse med planleggingen av turen, og resulterte i invitasjon til en mottakelse der, hvilket vi selvfølgelig tok imot med takk. Hyggelig vertinne var ambassadør Anne Marie Lorentzen, som også i sin tid var saksordfører da Stortinget behandlet likestillingsloven. Hun fikk behørig rosende omtale, bl a. for at betegnelsen «Mannskor» fortsatt kan brukes uten å komme på kant med norsk lov.

Eftersom hjemreisen foregikk om natten med en del forutgående venting og ankomst Fornebu ved syvtiden på morgenen, var det helt sikkert et meget trett reiseselskap som tok avskjed med hverandre. men samtlige var også vel tilfreds efter en hyggelig tur.

Høsten -83 hjalp vi med å tilrettelegge besøk i Oslo av Der Gemischte Chor des Sangerhund Schleswig Holstein i begynnelsen av oktober og medvirket ved en konsert koret arrangerte i Munch museet.

Efter initiativ fra dirigenten hadde koret innledet et samarbeide med Sandvikens Mandskor som også ble ledet av Skaffloth. Dette samarbeidet førte til medvirkning i en konsert i Helgerud kirke i november -83, hvor de to korene bl.a. fremførte et par fellesnummer. Korene deltok også med fellesnummer. under høymessen 1. juledag i samme kirke.

Det som imidlertid først og fremst preget arbeidet i koret denne høsten var hussituasjonen: Vi måtte avstå fra videre bruk av vårt faste øvingslokale i Sangerhallen, Rosenkrantzgt. 7.

Bare to år efter at koret ble stiftet, i 1847, vedtok Hovedforeningen å stille gratis øvinglokale til korets disposisjon mot: *«at ved festlige leiligheder bidra til underholdning med no gle sangnumre.»* Omkring 1922 ble Sangerhallen særskilt innredet til korets bruk i gårdens 5. etasje, og fikk altså navn efter hva den

skulle brukes til. Å måtte avstå fra videre bruk efter 60 års tilhold var ille. På den annen side var det ikke vanskelig å se at hele gården trengte vedlikehold, og at det var både fornuftig og rimelig når eieren søkte en driftsform som både kunne sikre skikkelig vedlikehold og overskudd fra driften. Løsenet var profesjonell utleievirksomhet, hvilket bl.a. medførte husleier himmelhøyt over det koret kunne leve med. Fristen for fraflytting i Sangerhallen var i første omgang 1. nov., men ble senere forlenget ut året -83, Fra Hovedforeningen fikk vi løfte om bistand med lokaler også i fremtiden. Men først og fremst måtte en omfattende rehabilitering av gården gjennomføres, og i den perioden fantes det ingen muligheter for øvingslokaler.

V år «nødhavn» ble Den norske Studentersangforenings lokaler i Sporveisgt. 35 fra jan. -84 og foreløpig til sommeren. Og det var ingen dårlig nødhavn, snarere tvert imot, men det var ikke «vårt» hus. Vi måtte f.eks. selge begge flyglene som vi hadde hatt god plass til i Sangerhallen og tilstøtende lokale. Nok om det, landflyktigheten ble heldigvis ikke så langvarig som vi fryktet. Ved siden av laugsalen i Rosenkrantzgt. 7, 2. et., hadde Hovedforeningen reservert for egen disposisjon og innredet 2 salonger delt med foldedører, og hvor vi fikk tilbud om å leie øvingslokale. Leieprisen ble gjenstand for forhandlinger, og Hovedforeningen viste sin velvilje ved å akseptere en betaling pr. øvelse som vi kunne leve med. Fast ukentlig øvelsesdag hadde i alle år vært tirsdag, og denne dagen kunne vi disponere lokalene bare fra kl. 17 - 19, noe som i det lange løp var lite hensiktsmessig. Et drøyt år senere fikk vi da også mer passende øvelsestid fra 18 - 20.30 mot å skifte øvelsesdag til mandag.

Vårsemesteret -84 ble avsluttet med en weekend tur til Sole Turisthotell, hvorunder koret medvirket ved gudstjenesten i Olberg kirke søndag 3.6.

I høstsemesteret -84 fortsatte samarbeidet med Sandvikens Mandskor: Begge korene innstuderte Brahms Rapsodi for alt, mannskor og orkester, med sikte på fremføring ved to konserter som Bærum Symfoniorkester med Ame Novang som dirigent, ville avholde i mars -85. For vårt vedkommende var det også snakk om hjelp til selvhjelp fordi det ville passe godt å kunne bruke musikken ved den 140-års jubileumskonserten som vi planla til høsten -85. Også denne julen deltok koret sammen med Sandvikens Mandskor ved høymessen i Helgerud kirke 1. juledag.

Korene kom meget godt fra sin del av oppgaven ved Bærum Symfoniorkesters konserter i Munch museet og i Hennie Onstad senteret på Høvikodden 6. mars. Strålende alt-solist var Tone Kruse.

Punktum for vårsemesteret -85 ble satt med en weekend tur til Laholmen Hotell i Strømstad 15. og 16. juni. Søndag formiddag ble utnyttet til en konsert for pensjonærene ved Beateberg Aldershjem utenfor Strømstad.

Høstsemesteret -85 startet ekstra tidlig, 20. aug. Årsaken var forberedelsene til 140-års jubileumskonserten som var planlagt til 7. nov -85. Konsertprogrammet var omfattende, både for korets eget vedkommende, og for medvirkende som var Frimurernes Orkester med Aage Wallin som dirigent, og Sandvikens Mandskor, dirigert av Skaflloth. Dirigenten ønsket å gjennomføre 2 øvelser pr. uke frem til konserten, og ønsket ble efterkommet.

Konserten ble vellykket i alle deler, ikke minst var det inspirerende at Universitetets Aula var nesten fullsatt av et velvillig publikum.

Lykkelige jubilanter kunne vi trygt snakke om, men også vemodige. Vi visste nemlig at dette var den siste store oppgaven under Olaf Skaffloths taktstokk. Han hadde i lang tid på forhånd varslet at han ønsket å fratre som dirigent ved utløpet av **-85.** I sitt faste yrke hadde han nådd pensjonsalder noe før, og nå ønsket han også å redusere dirigentvirksomheten.

Å skaffe ny dirigent viste seg å være vanskeligere enn vi hadde forestilt oss. Manglende fleksibilitet med hensyn til øvelsesdag var en av årsakene. Våre lokaler var belagt alle aktuelle ukedager utenom den ene vi var tildelt, så mandagen måtte vi fastholde. En særskilt komite til åta seg av spørsmålet ny dirigent var oppnevnt, og resultatet av komiteens og styrets arbeid ble at Jon Bara Johansen ble engasjert. Han hadde bak seg en meget omfattende og grundig utdannelse som kapellmester/orkesterdirigent og var musiker til fingerspissene. Selv om hans tidligere erfaring

med kor var begrenset, pekte han seg ut som vår mann. Han overtok taktstokken fra l.jan.- 86.

Dessverre ble Bara Johansen virke i koret svært kortvarig. Allerede ved høstsemesteret begynnelse varslet han at han hadde engasjert seg som dirigent for Bodø Symfoniorkester. Dette engasjement medførte så mye reising/pendling at ikke fant å kunne skjøtte dirigentjobben for vårt kor slik han ønsket, og ba oss finne en avløser.

Men før vi kom så langt dirigerte Bara Johansen koret ved flere opptredener, første gang ved en musikkaften i Grønland kirke i mars. Og i april deltok koret ved Oslo Sangerforbundets vårkonsert i Munch-museet. Vårsemesteret ble avsluttet med en weekend tur hvor første etappe gikk til Brumunddal, og fortsatte neste dag til Østre Gausdal kirke hvor vi medvirket ved høymessen. Siden var det omvisning på Aulestad som var turens egentlige mål. Det var ekstra høytidelig å fremføre «Ja, vi elsker» på stedet hvor Bjørnson hadde hatt sitt liv og virke.

Dirigentskiftet denne høsten forløp enklere enn ved forrige anledning. En av de aktuelle kandidatene høsten -85 sangeren og sangpedagogen Rolf Nykmark, var nå ikke knyttet til andre engasjementer på vår øvelsesdag, og kunne overta ledelsen av koret allerede i begynnelsen av oktober. Nykmark hadde tidligere delvis fungert som hjelpedirigent hos oss, kjente oss, og sangerne kjente ham. Hans første oppgave bak taktstokken ble korets medvirkning da Sandvikens Mandskor i november feiret sitt 70-årsjubileum med en konsert i Info Rama Senter i Sandvika. Koret opptrådte med en egen avdeling, samt i et par fellesnummer. sammen med det jubilerende kor.

Et par uker senere medvirket koret ved en adventsgudstjeneste i Vestre Aker kirke. Vår første opptreden i -87 ble under Oslo Sangerforbundets kirkekonsert i Markus kirke i mars, hvor seks andre kor fra forbundet deltok.

Fra høsten-86 ble innledet et samarbeid med Bryn Korforening og Aftenpostens Kor, begge dirigert av Nykmark, samt Nittedal Trekkspillklubb. Formålet var en matine i Munch museet 10. mai -87, hvor programmet i stor grad var preget av operettemelodier, noe fremført av korene enkeltvis, og noe i felleskor. Arrangementet ble vellykket, om enn ikke den økonomiske suksess vi hadde håpet på.

I høstsemesteret -87 arrangerte de korene Nykmark dirigerte, Aftenpostens Kor, Bryn Korforening og vårt kor, en godt besøkt musikkaften i Vålerengen kirke. Medvirkning ved adventsgudstjeneste i Vestre Aker kirke fikk vi også med oss på slutten av semesteret.

I 1988 var ett av Landssangerstevnene lagt til Kongsvinger, og der ønsket vi å delta. For beredelsene til denne oppgaven ble intensivert fra begynnelsen av vårsemesteret. Men vi tok oss tid til å delta ved en gudstjeneste i Bakkehaugen kirke den 13. mars, og samme dag medvirke ved Oslo Sangerforbundets musikkaften i Vålerengen kirke. En av vårens store oppgaver var for øvrig opptreden ved Oslo Håndverks- og lndustriforenings festmøte i Oslo Rådhus 3. mai i anledning foreningens 150-årsjubileum. H.M. Kong Olav overvar festmøtet, og vi anstrengte oss selvfølgelig for å gjøre best mulig inntrykk både på kongen, jubilanten og det øvrige publikum.

Sangerstevnet i Kongsvinger ble avviklet med konsertopplegg på flere steder i regionen, og vårt kor ble lokalisert til Kirkenær i Grue. Der deltok vi i profankonsert i Rådhuskinoen lørdag og ved kirkekonsert i Grue kirke søndag. Lørdagens opptreden innfridde ikke forventningene, men i Grue kirke ble vår del av programmet vellykket gjennomført.

Nykmark dirigerte nå også Handelsstandens Sangforening, og det gjorde det naturlig å samarbeide om enkelte oppgaver. I høstsemesteret ble det til at korene arrangerte en godt besøkt og vel gjennomført konsert i Gamle Aker kirke. For tredje året på rad medvirket koret under advents gudstjeneste i Vestre Aker kirke.

Korets første opptreden i -89 var ved Oslo Sangerforbundets musikkaften i Grønland kirke 12. mars sammen med 6 andre kor fra forbundet. Og i april resulterte samarbeidet med Handelsstandens Sangforening i en ny konsert, denne gang i Den Gamle Logen under mottoet «Vårens mandigste eventyr». Medvirkende var også Nittedal Trekkspillklubb bl.a. og konserten ble godt besøkt.

Som sosial avslutning på vårsemesteret ble arrangert en Danmarktur med innlagt besøk hos Aalborg Mandsang Forening. I opptreden avsluttet koret vårens virksomhet ved en

sangaften på Sunnås Sykehus i begynnelsen av juni.

I høstsemesteret -89 medvirket koret under en adventsgudstjeneste i Grønland kirke 10. des. og ved en julekonsert i Bredtvet kirke 17. des.

I denne perioden, kanskje særlig merkbart i 1990, var antallet aktive medlemmer nede på et lavmål, totalt ca. 30. Når det så er et fenomen de fleste amatørkor må leve med at fremmøtet både til øvelser og opptreden sjelden er 100%, ble koret noen ganger lite. Bl. a. medvirket dette til at koret i vårsemesteret begrenset sin virksomhet til å ivareta sine årlige opptredener ved svennebrevutdelingen i Rådhuset, under 17. maifeiringen og besøk på Alders Hvile og O.H.I.F.s Dameforenings Eldreboliger på Tåsen. Også den sosialt avsluttende «vårturen» som punktum for semesteret var av beskjeden karakter: Båttur til Gressholmen.

I høstsemesteret -90 var aktiviteten mer omfattende og sammen med Handelsstandens Sangforening arrangerte koret førjulskonsert i Paulus kirke 5. desember, og medvirket under gudstjenesten i Bakkehaugen kirke den påfølgende søndag.

Dessuten hadde vi bestemt oss for å gjennomføre det i mange år påtenkte besøket i Hameln våren -91. En invitasjon derfra til høsten-76 ble utsatt til fordel for Finnmarkturen, og «utsettelsen» hadde nå vart i 15 år.

Naturlig nok ble det den forestående Tysklands-turen som preget vårsemesteret. Men vi forberedte også medvirkning i en festforestilling i Oslo konserthus i mars. Initiativtaker var Landsforeningen for Hjerte og Lungesyke, som møtte velvilje hos alle som ble spurt om å bidra til en «Hjertegalla med Grieg». For vårt vedkommende var oppgaven sammen med Handelsstandens Sangforening, Ex Olavo og mannsstemmer fra Bryn Korforening å fremføre «Kongekvadet» og «Landkjenning» m/orkester. Arrangementet ble avviklet 12. mars for et fulltallig publikum og ble en suksess.

Den 23. mai gikk 24 sangere, mange med følge av sine damer, om bord i Kiel-fergen klar for første etappe til Hameln. Fra **Kiel** forsatte reisen i buss. Både båt og bussreise var behagelig avslappende og møtet med Liedertafel Hameln von 183 7 ved ankomst Hameln, hjertelig, Vi ble mottatt hos byens ordfører, og i det hele tatt: Det ble gjort stas på oss.

Lørdag ble det arrangert konsert med deltakelse av de to korene samt et tredje kor, det også tysk og gjester i Hameln som vårt. Den kormessig beste innsatsen gjorde vi nok under vår opptreden søndag før årets «Råttenfångerspiel» begynte. En masse mennesker samlet seg på Hochzeitterresse, riktignok ikke p.g.a. vårt kor, men de fikk oss som «forrett», og efter applausen å dømme smakte den godt. Kanskje var det det store antall tilhørere som inspirerte oss til å yte vårt beste.

Efter å ha overvært «Råttenfångerspiel», en opplevelse verdt turen alene, var det omvisning pr. buss til Hamelns nære og frodige omland, med stopp og opphold på kurstedet «Bad Purmont», Sosialt samvær preget hele Hameln-turen, med flere felles måltider med vertskoret, reiseopplegg uten travelhet, og alle deltakerne følte at en svært behagelig mini-ferie var over ved tilbakekomsten til Oslo.

I vårsemesteret -91 hadde vi stiftet bekjentskap med mannsstemmene i Bryn Korforening gjennom øvelsene foran «Hjertegalla med Grieg». I høstsemesteret ble vi også kjent med korets damer under innøvelsene av fellesnummer som ble fremført ved en adventskonsert i Bekkelaget kirke 8. des. og i Østre Aker kirke 12. des. Ellers medvirket også koret ved gudstjenesten i Bakkehaugen kirke 15. des.

Flere hensyn medførte at virksomheten i -92 ble holdt på et meget beskjedent nivå. Ikke minst gjorde manglende nyrekruttering seg gjeldende, men også økonomiske hensyn var i bildet, Turen til Hameln hadde tæret på økonomien, og våren -93 var av vårt tyske vennekor nevnt som mulig tidspunkt for Oslo-tur. Vi konsentrerte oss derfor om våre «faste oppdrag».

Ved høstsemesteret begynnelse hadde Liedertafel Hameln von 1837 gitt definitiv beskjed: Vi kommer til Oslo i dagene 4. - 7. juni -93. Hvis vi tilnærmelsesvis skulle gjengjelde den gjestfriheten vi ble møtt med i Hameln, var det bare å starte forberedelsene snarest. Korets opptredener i høstsemesteret ble derfor svært begrenset, nemlig deltakelse ved en adventsgudstjenste i Bakkehaugen kirke.

Den situasjonen som imidlertid ble mest merkbar på slutten av høstsemesteret var at dirigenten, på kort varsel, ba om avløsning. Nykmark dirigerte, som tidligere nevnt, på denne tiden også Handelsstandens Sangforening. Og dette koret har et forhold til sin Hovedforening og øvingslokalene i Karl Johans gate 37 som ligner på vårt forhold i Håndverkeren. Koret hadde blitt henvist til å skifte øvelsesdag til mandag, d.v.s. sammenfallende med vår øvelsesdag, og dirigenten kunne ikke drive øvelser på to steder samtidig. Med Handelsstandens Sangforening hadde Nykmark en skriftlig avtale som han anså mer forpliktende enn den muntlige han hadde med vårt kor, og vi måtte bare innse at vi ville bli uten dirigent fra begynnelsen av -93.

Tidspunktet var svært uheldig. Vi måtte regne med flere uker, kanskje måneder, før ny dirigent kunne engasjeres, og uten dirigent fra begynnelsen av semesteret, ville vi være nødt til å melde avbud til vårt tyske vennekor. Heldigvis var hjel pen og løsningen på vårt problem nærmere enn vi turde håpe. Olaf Skaffloth svarte straks «Ja, selvfølgelig skal jeg hjelpe dere» på vår henvendelse. Han sa seg villig til å overta som dirigent for vårsemesteret. Dermed kunne vi fortsatt ta imot det tyske koret efter planen, og vi hadde 6-7 måneder til rådighet når det gjaldt dirigentspørsmålet.

Fåtallige som vi fortsatt var, hadde vi nok åta oss av i forbindelse med det forestående besøket. Men da Liedertafel Hameln von 1837 ankom på morgenen 4. juni, anså vi oss godt forberedt. Særlig glade var vi fordi Oslo kommune og ordføreren hadde vært så vel-villig å hilse koret og dets ledsagere velkommen til byen i storstuen, Rådhuset. Både gjestene og vi satte stor pris på det.

Samme aften ble tyskerne invitert på sightseeing pr. båt på Oslofjorden, og de som ikke hadde tidligere erfaring, fikk lære å renske og spise reker.

Lørdag var det konsert i vår fordums bastion, Sangerhallen i Håndverkeren. I tillegg til enkeltvis opptreden, fremførte korene 3-4 fellesnummer i en konsert som ble godt besøkt.

Søndag viste vi frem deler av Oslo, hvoriblant Holmenkollen og Vigelands-anlegget, fra landsiden, og avsluttet med omvisning på Norsk Folkemuseum og middag i Bygdøystuene.

Vi pustet lettet ut på mandag, ikke over at våre tyske gjester reiste, men fordi besøket, efter vår oppfatning og bekreftet av gjestene, hadde blitt en suksess, . Særlig var vi takknemlig for den innsats- og velvilje Olaf Skaffloth la for dagen både før og under besøket. Uten ham ville besøket neppe kunne gjennomføres.

Høstsemesteret -91 startet 30. august med ny dirigent, Espen Erdal. Hos styret/komiteen som engasjerte Erdal, var det ingen tvil om at det var den kandidaten koret helst burde knytte til seg. Han var utdannet musikkterapeut og sangpedagog, og med relativt lang erfaring både som sanger og dirigent. Det eneste spørsmålet som ble gjenstand for nærmere vurdering var Erdals forutsetning om å kunne benytte fast repetitør under øvelsene. Repetitør hadde vi også tidligere benyttet ved siden av dirigenten, men bare i begrensete perioder. Også dette spørsmålet ble det enighet om, og vi engasjerte hans frue, Kerstin Dyblie Erdal til oppgaven. I likhet med sin mann var hun utdannet musikkterapeut og med fløytepedagogikk som spesiale. Erfaring med opplegget i de to årene det har fungert, er svært gode. I repetitøren har vi også fast akkompagnatør, hvilket betyr et fremskritt.

Espen Erdal som dirigent og Kerstin Dyblie Erdal som akkompagnatør «debuterte» i sine oppgaver med koret under årsfesten samme høst, i Hovedforeningens regi og med tilslutning fra kormedlemmene med damer. Og neste opptreden var ved adventsgudstjenesten i Bakkehaugen kirke 5. desember.

I vårsemesteret -94 forberedte vi og gjennomførte en weekend tur til Eda i Sverige, hvor vi besøkte Køla Mannskor. Svenskene har jo tradisjon med å feire Valborgmesse, og i denne feiringen deltok vi ved en felles konsert i Køla kirke, og senere ved opptreden utendørs ved Hugnsjøen. På tilbakereisen gjorde vi opphold i Skotterud hvor vi sang for pasienter og betjening på Eidskog Alders og Sykeheim.

Fra høstsemesteret -94 har korets aktivitet i det vesentlige vært rettet mot jubileumsåret. Men 7. juni -95 deltok vi ved Oslo kommunes arrangement på Rådhusplassen for markering av 50-årsdagen for kong Haakons tilbakekomst til landet i -45.

Et velkjent problem for de fleste amatørkor er mangelen på nye mannlige sangere. Vårt kor har slitt med det i mange år og gjort mange og iherdige forsøk på å bedre situasjonen. Stort sett har imidlertid resultatene ikke stått i forhold til innsats og forventninger. Inntil begynnelsen av 1995, da løsnet det, og i løpet av kort tid fikk foreningen 15 nye medlemmer. Hvordan jubileumsfeiringen ellers forløper gjenstår å se, men den økte tilslutningen fra nye sangere har i alle fall medført at vi så langt ikke bare snakker om jubileumsåret -95, men rett og slett jubelåret -95.

FRA 150 TIL 175 ÅR

Jubileumsåret 1995 ble avsluttet med en jubileumskonsert i universitetets aula. Sammen med oss deltok Jeløykameratene og Oslo symfoniorkester. Her urfremførte koret verket «Drøymedamer» som var komponert av Henning Sommerro og dedikert til vårt kor. Et annet verk som ble framført under konserten var «Fanfare for tre trompeter» av Ragnhild Veire.

1996 var året Alf Vedal blitt formann. Året var ellers preget av korets forberedelser til Landssangerstevnet på Hamar som startet 15.juni. Lite er dessverre bevart fra denne turen.

I 1997 valgte koret å legge ut på en turné til Ungarn, nærmere bestemt Budapest, og den 12. juni tok koret fatt på turen til Budapest. Etter sigende var reisen full av flotte opplevelser, og koret høstet stor applaus for sine mange og flotte konserter. (Litt fri diktning må man kunne tillate seg). Det ble gitt konserter i bl.a. Mathiaskirken i Budapest, på Etnografisk museum og i landsbyen Scentendre. Som avskjed sang koret i Budapest/City Hall- sammen med mannskoret Cable Works.

Korets opptredener dette året sluttet ikke med dette, og den 4. desember holdt koret en juleopp-treden i Kunstindustrimuseet Oslo. Året ble avsluttet med en julekonsert i Grefsen kirke sammen med Grefsen Ungdomskorps.

I 1999 var Roar Frid nå blitt formann i koret, etter Alf Vedal.

Torsdag den 11.3. deltok koret i en konsert i Universitetets aula arrangert for «De 3 stenders kor», dvs. i tillegg til OHS deltok også Studentersangforeningen og Handelstandens kor. Denne sommeren la koret ut på tur til Frankrike, nærmere bestem til Aix-en-Provence. Et av korets medlemmer, Arne Aashildrød, for øvrig en utmerket 1.bass i koret, inviterte koret «hjem til seg» i landsbyen Cucuron, hvor de skulle arrangere den årlige sommerfestivalen, med musikk og underholdning på torget. Koret bidro med en liten friluftskonsert, som dessverre ble skjemmet av sterk vind. For øvrig var oppholdet svært underholdende. Av de mer seriøse innslagene under reisen, var konserten i katedralen Saint-Sauveur i Aix-en-Provence. Katedralen er en romersk-katolsk kirke og er setet for erkebiskopen i Aix-en-Provence og Arles.

Det var en ny og spesiell opplevelse å delta i en katolsk høymesse, hvor vi fremførte Messe No.5 av Gounod. Etter høymessen fikk vi omvisning og bevertning i klosterhagen inntil katedralen. Dette var nok turens høydepunkt.

Cordis Vocalis (CV) var et kor som ble startet i 1992 som et blandet kor for ansatte ved Ullevål sykehus. Høsten 1995 ble koret omdannet til et rent damekor. Fra 1999 har OHS og CV hatt et samarbeid som bl.a. har ført til en rekke

julekonserter, bl.a. fremføring av ”Visst skal våren komme” og sist, et samarbeid om innspilling av en CD med julemusikk som ble utgitt høsten 2004.

Tusenårsskiftet var dominert av CD innspillinger av konserter i Eidskog kirke og i Akershus slottskirke. Solo: Marianne Beate Kjelland- piano: Jorun Bratlie.

I april 2001 var koret invitert til en felleskonsert med Eidsvoll Mannskor på Eidsvoll.

Utdeling av svennebrev i Oslo Rådhus var en flott *tradisjon* som startet på Rådhuset allerede i 1950. Den 3.mai var Oslo Håndverker Sangforening invitert til å synge under seremonien. Laugenes faner dekorerte den fullsatte storsalen i Oslo rådhus. Koret fremførte tre sanger fra podiet i Rådhussalen.

Foto: Sven Gj. Gjeruldsen.

Dagen etter var koret invitert til en privat mottagelse på Veritasbrygga i Bærum, hvor koret sto oppstilt på bryggekanten og mottok med sang en «jubilant» som kom glidende inn med båt. Korets økonomi var på denne tiden ikke spesielt god, og betalte oppdrag av denne typen kom godt med i en slunken korkasse.

I løpet av våren hadde koret sammen med damekorene Cordis Vocalis og Eidskog Vokalis innøvd stykket «Visst skal Våren komme» med musikk og tekst av Eyvind Skeie og Sigvald Tveit. Den 26.mai fremførte korene stykket under felleskonserter i Vestmark Kirke og deretter i Eda Kyrkja sammen med et lite orkester. En nøye planlagt logistikk med busstransport gjorde at korene og orkesteret raskt kunne forflytte seg fra det ene stedet til det andre, men det var en hektisk tur.

Søndag 10.juni var koret invitert til å delta under gudstjenesten i Furuset kirke, hvor koret fremførte egne sanger og ellers deltok under seremonien. Etter konserten og gudstjenesten var koret invitert hjem til dirigentekteparet Espen og Kerstin Erdal, til en hyggelig sommeravslutning i deres nye hjem på Østensjø.

Høstens sangseminar fant sted på Karlsrud VO senter lørdag og søndag 27.-28.oktober, som en nødvendig innledning og innøving til den forestående julekonserten i Majorstuen kirke den 19.desember. Koret var på nytt invitert til å delta under gudstjenesten den 4.november i Stovner kirke, og dette var en fin oppladning til den forestående julekonserten. Konserten ble avholdt sammen med damekoret Cordis Vocalis, begge korene under ledelse av Espen Erdal. Konserten ble holdt for en fullsatt Majorstuen kirke, og ble en stor suksess. Dette ble den første av flere julekonserter i Majorstuen kirke i de påfølgende årene.

Vi er kommet til året 2002. Den tradisjonelle og populære lutefiskmiddagen ble avhold 8.februar i Håndverkerens lokaler.

Den 9.mars var koret invitert til en opptreden i Det Militære Samfunn i regi av Nordlændingenes Forening i forbindelse med utdeling av Peter Dass medaljen til meriterte nordlendinger.

Våren ble en travel tid for koret, ettersom det var planlagt en reise til Roma, Italia. Som oppvarming ble det avholdt flere konserter med stykket «Visst skal Våren komme», sammen med Cordis Vocalis og det sammensatte orkesteret. Den 17.mars ble det holdt en konsert i Stovner kirke med utdrag fra «Visst skal våren komme». Den 10.april holdt korene en konsert i Bragenes kirke (Drammen), og den 14.april ble det nok en konsert i Nittedal kirke og i Majorstuen kirke.

Etter sommerferien startet oppkjøringen til turen til Roma. Den 28.september reiste koret på en tur som varte fram til 2.oktober. I Roma deltok koret under gudstjenesten i Valdese kirken, som er en protestantisk kirke i Roma og her fremførte fremfører 3 sanger, deriblant Messe no5 av Gounod. Koret var også invitert til å synge under messen i Trinita dei Monti i Roma. Under turen ble det også til et besøk i Peterskirken og en improvisert konsert på Petersplassen. En dag var også avsatt til en tur til byen Assisi utenfor Roma,

med guidet omvisning og konsert i Basilica Santa Maria degli Angeli. Besøket i «Den evige by» etterlot seg et stort inntrykk blant deltagerne, og det var med tungt hjerte hjemreisen startet.

Vel hjemme ventet forberedelsene til den årlige julekonserten i Majorstuen kirke, som nå var blitt en tradisjon.

Vi er kommet til 2003, og drikkeviser har alltid vært en del av et kors repertoar. Spesielt mannskor, og lørdag 26. april hadde koret behov for en oppfriskning av drikkeviserepertoaret sitt, og arrangerte et drikkeviseseminar i Håndverkeren. Mange muntre viser ble sunget under denne seansen (uten tilskudd av fluidium av noe slag).

Dette året arrangerte koret også en vårkonsert (onsdag 7.mai) i Festsalen i Håndverkeren med damekoret Cordis Vocalis som inviterte «medkonsertister». For å markere avslutningen på vårsemesteret, arrangerte koret en sommeravslutning på Hovedøya den 16.juni. Dette var en uhøytidelig sammenkomst med sang og lett bevertning i strandkanten på øya.

Lørdag 30.august var en stor dag for korets dirigent, Espen Erdal. Dette var hans 40-års fødselsdag, som ble feiret i hans og Kerstins hage på Godlia i Oslo. Koret hadde gått sammen om en kronerulling og som resultat av denne kunne koret overrekke ham en ny fiolin som takk for alt arbeidet han har nedlagt for koret. Gaven var gitt i fellesskap og på vegne av både OHS og Cordis Vocalis. En uke senere (lørdag 6. september) var det tid for en friluftskonsert ved Karpedammen på Akershus festning, igjen sammen med Cordis Vocalis. Dette var en del av programmet «Sommer på Akershus» som det var tatt initiativ til av Gudrun Vådeland, tidligere sjef for Riksteateret, og OHS og CV var invitert til å delta.

Lørdag/søndag 18.-19.oktober var turen kommet til det årlige sangseminar, denne gangen på Sundvollen hotell og med øvelser i Norderhov kirke. Dette året ble det innført en ny orden i koret: ordenen MESTERSANGER. Dette skulle være en orden som tilkom sangere som hadde vært aktive medlemmer i koret en tid, og som holdt et høyt nivå som sanger. Tildeling av ordenen skulle foregå gjennom en seremoni på det årlige sangerseminaret. Høstsemesteret ble som alltid en travel tid for koret, med forberedelser til den årlige julekonserten, som høstens høydepunkt. Søndag 9.november medvirket koret under gudstjenesten i Stovner kirke, og tirsdag 9.desember var det en førjulskonsert i Holmenkollen kapell.

Lørdag 13.desember ble de første CD-opptakene gjort i Eidsvoll kirke, sammen med Cordis Vocalis. Deretter fulgte to innspillingsdager i januar 2004 som var nødvendig for å fullføre alle opptakene. Innholdet besto av julens musikk og andre klassiske verk, og var tiltenkt som gave eller salg til privatpersoner, foreninger og bedrifter som en oppmerksomhet innad eller mot sine eksterne forbindelser i ved juletid. Koret rettet en stor takk til Oslo Håndverker og Industriforbund for økonomisk støtte på kr. 25.000 for produksjonen av denne CD-en!

Året ble avsluttet med Julekonsert i Majorstuen kirke onsdag 17. desember, igjen sammen med Cordis Vocalis. Solister dette året var Frank Havrøy og Kirsten Wollan. Organist var Bjørnar Robertsen. En stolt og fornøyd dirigent kan sees i første rekke på ytterste høyre fløy.

Året 2004 startet med en vårkonsert i Håndverkeren den 28. april hvor Cordis Vocalis og Nordlændingernes forenings kor medvirket. Nordlændingernes forenings kor (NFK) i Oslo er et blandet kor som da hadde ca. 40 aktive medlemmer. Koret ble stiftet 14. oktober 1945 og er en del av Nordlændingernes Forening i Oslo, hovedstadens eldste innflytterforening (stiftet 11.oktober 1862). Alle tre korene ble ledet av Espen Erdal. Dette året var han i ferd med å ta

hovedfag på Musikkhøyskolen i Oslo. Han hadde tidligere studert ved Østlandet musikkonservatorium.

Igjen var det tid for «Sommeren på Akershus» med ny konsert ved karpedammen. Denne gangen medvirket også og Nordlændingernes Forenings Kor, sammen med Cordis Vocalis.

For å finpusse på arbeidet med CD-opptakene og for å gjøre CD-en komplett, ble de siste CD-opptakene gjennomført i Eidsvoll kirke: CD-en "Frost og Fløyel – Sanger i julens tegn" var ferdig!

Under høstsemesteret deltok koret søndag 24.oktober med konsert i Sangaften i Stovner kirke, etterfulgt av en førjulskonsert i Holmenkollen kapell den 7.desember.

Den 13.desember deltok koret i Sinsen Musikkorps sin Luciakonsert i Frogner kirke (sammen med CV), og onsdag 15.desember var det igjen tid for vår egen julekonsert – også denne gangen i Majorstuen kirke sammen med Cordis Vocalis. Dette var den første konserten hvor koret opptrådte med nytt antrekk – sjakett!

Året 2005 skulle også bli et travelt år for koret. To store begivenheter: Korets planlagte jubileumskonsert i forbindelse med korets 160-års jubileum, og den planlagte turen til USA, hvor koret var invitert til å delta under «Sangerfest» festivalen i Skagit Valley, Washington sammen med lokale norskættede kor. Året markerte også 100-års jubileet for Norge som en selvstendig nasjon, og sangerfesten som amerikanerne inviterte oss til som æresgjester fra Norge, bar også navnet «Norwegian Musical Heritage Day», slik det sto i proklamasjonen fra guvernøren i Washington.

The State of Washington

Proclamation

WHEREAS, this year marks the 100th anniversary of Norway's independence as a sovereign nation after a peaceful dissolution from Sweden; and

WHEREAS, there are more citizens of Norwegian-American descent living in the United States than in Norway itself, and

WHEREAS, generations of Norwegian-Americans have contributed to the well-being of all Washingtonians; and

WHEREAS, the culture and music of Norway have been celebrated since the first Norwegian immigrants set foot on American soil; and

WHEREAS, male chorus singing has played an important part on the U.S. Pacific Coast since 1878, when the first Norwegian male chorus was established in Portland, OR; and

WHEREAS, numerous Norwegian immigrants have settled in Skagit Valley since 1847; and

WHEREAS, singers from all twelve Norwegian male choruses on the Pacific Coast will gather for the annual Song Festival known as *Sangerfest*; and

WHEREAS, the *Skagit Valley Mannskor* is hosting the 96th Pacific Coast Norwegian Singers Association's *Sangerfest*; and

WHEREAS, the *Sangerfest* Grand Concert will be held in the McIntyre Hall of the Skagit Valley Community College in Mt. Vernon on Friday, July 1, 2005;

NOW, THEREFORE, I, Christine O. Gregoire, Governor of the State of Washington, do hereby proclaim July 1, 2005, as

Norwegian Musical Heritage Day

in the State of Washington, and I encourage all citizens to join me in honoring the musical contribution of our citizens of Norwegian heritage/descent.

Signed this 14th day of April, 2005

Christine Gregoire

Governor Christine O. Gregoire

Roar Frid hadde meddelt at han ikke tok gjenvalg som formann, men kunne fungere som midlertidig formann inntil Toralv Grevle (da viseformann) overtok. Sistnevnte hadde ansvaret for planleggingen av USA-reisen, som var en krevende oppgave.

Foruten de vanlige øvelsene hver mandag, startet koret opptrappingen med et seminar på Sandvik i Odalen den 2.-3.april. Stedet var et seminarlokale som ble disponert av IBM, som koret ved hjelp av gode kontakter, hadde vært så heldige å få benytte.

Tåsenhjemmet er Oslo Håndverks- og Industriforenings Dameforenings seniorleiligheter, og koret ønsket å hedre foreningen som koret står i stor takknemlighetsgjeld til. Den 20.april møtte koret mannsterke opp på Tåsenhjemmet, og sang for et lydhørt publikum. Det var tydelig at dette ble godt mottatt blant beboerne, som nok ikke ble tilbudt slik underholdning så ofte.

Uken etter, den 27.april arrangerte koret en egen vårkonsert i Sangerhallen i Håndverkeren. Cordis Vocalis deltok, og det samme gjorde storbandet Oslo Swing Company, som fremførte andre, litt mer svingende toner. Sangerhallen var fullsatt, og nok et vellykket arrangement var gjennomført.

Forberedelsene til den forestående Amerikaturen fortsatte. Den 6.juni ble det gjennomført en fotoseanse i Slottsparken, hvor koret ble avbildet i sitt nye antrekk. Koret ønsket jo å vise seg fra sin beste side.

Koret sendte også en forespørsel til Slottet om det var mulig å få med seg en hilsen fra Slottet til det norske miljøet som vi skulle besøke i Washington. Svaret vi fikk fra Slottet var at det dessverre ikke lot seg gjøre.

Siden korets berømmelige Amerikareise i 1946, hadde ikke koret vært utenfor Europa. Reisen i 1946 varte i 54 dager hvor 70 sangere deltok. Det var ingen mulighet å kopiere dette høydepunktet i korets historie. Etter nitid planlegging, kunne koret med reisefølge endelig legge ut på reisen. Det var et betraktelig mindre kor enn det som la ut på Amerikareisen i 1946. Reisen gikk via London den 27.juni, og deretter videre til Seattle, Washington, hvor det ventet en velkomstkomite med Lou Oravetz i spissen, som tok hjertelig imot oss.

Følgende sangere deltok på reisen:

Dirigent/akkompagnatør: Espen og Kerstin Erdal.

1. Tenor:

Ernst Andersen
Frank Fonder
Svein Klingseid
Jan Willy Kristoffersen
Frode Beckmann Nilsen
Odd Pedersen
Svein Sandberg
Odd Bjørnar Øren
Bjørn Østreng

2. Tenor:

Arild Basma
Arnold Brunvold
Finn Hammer
Øystein Heen
Birger Millehaugen
Harald Nessøe

1. Bass:

Werner Dyås
Toralv Grevle
Jan Erik Kjelle
Jan Erik Somdalen

2. Bass:

Roar Frid
Åge Hansen
Olav Lyngedal
Tormod Qualben

Medfølgende Solist var Sverre Olav Sørborg (1.Bass). Dette var et veltrimmet kor på 24 sangere. I tillegg hadde vi gleden av følgene medbrakte «fanklubb»:

Ingebjørg F. Fonder, Irene Frid, Katrine Lundstrøm, Ingrid Qualben, Edna Sandberg og Ruth Østreng.

Vårt første husvære var Best Western Cotton Tree Inn i Mount Vernon. Etter noen timers velfortjente hvil etter en lang reise, kunne vi studere nærmere programmet som var satt opp for oss:

Onsdag 29. juni kl. 19:30: OHS Kirkekonsert i Trinity Lutheran Church, Freeland, Whidbey Island. Dette var korets første konsert. Freeland ligger litt sør for midtveis nedover Whidbey Island og denne kirken ble bygd i løpet av de siste tre årene, og ble ansett å være et fint konsertlokale.

Torsdag 30. juni: Offisiell ankomstdag og registrering.

Velkomstseremoni og sosial kveld på Cotton Tree Inn for samtlige deltagende kor:

- Norwegian Male Chorus of Bellingham
- Everett NorwegianMale Chorus
- Vestre Sund Mannskor of Poulsbo
- Norwegian Male Chorus of Seattle
- Normanna Male Chorus of Tacoma
- The Thorsmen Chorus of Salem
- The Eugene Norsemen
- Nordisk Sangkor of Sacramento
- Normanna Glee Club of Oakland
- Norwegian Singing Society of San Francisco
- San Diego Mannskor
- The Skagit Valley Mannskor
- Oslo Håndverker Sangforening

Fredag 1.7.: På formiddagen og ettermiddagen (Før og etter lunsj) Var det planlagt fellesøvelse med ”The Grand Chorus”, dvs. med alle korene,

som til sammen utgjorde godt over 200 sangere, og på kvelden kom høydepunktet med «Grand Concert» i McIntyre Hall. Her ble OHS tildelt æren som eneste kor å få anledning til å opptre med egen avdeling.

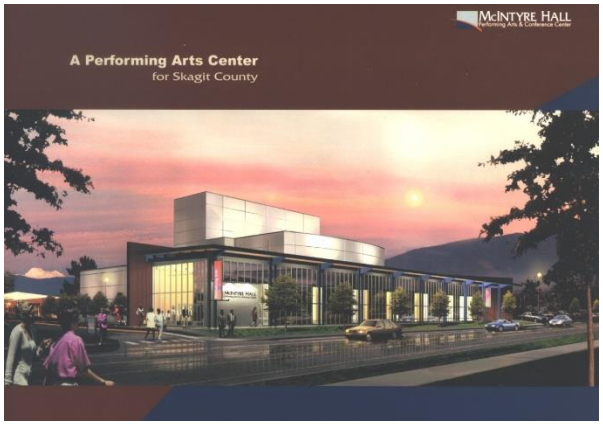

McIntyre Hall

I salen var det ca. 700 tilhørere og det var en opplevelse for koret å stå foran en slik mengde med entusiastisk publikum. I sin egen avdeling fremførte koret:

Sangerhilsen - E.Grieg / S. Skavland
Solnedgang - J.G. Conradi / F.J. Hansen
Normandssang - R. Nordraak / B. Bjørnson
Brudefærden i Hardanger - H. Kjærulf / A. Munch
Orfeus Sjøng - O. Lindblad / W. Shakespeare
Kung Liljekonvalje - D. Wikander / G. Frøding
Sølvet - T. Lammers /B. Heradstveit / H. Ibsen

Det var mye «norsk nostalgi» blant publikum i den fullsatte konsertsalen, og det var mange tårevåte øyne da koret hadde gjort seg ferdig med sine numre. Kvelden ble avsluttet med ”Afterglow”, en sammenkomst for kormedlemmer og ledsagere.

Lørdag 2.7. var vi samlet til en stor bankett om kvelden i McIntyre Hall hvor OHS foredro noen sanger på spontane oppfordringer, dog med et stort hull i 2. tenorenes rekker. Fire av seks 2. tenorer hadde tatt seg en tur ”ut i det blå” på dagen, og ble sittende fast på Friday Harbour, San Juan Islands, i mangel av forventede ferjeavganger. Stor heder til Arnold Brunvold og Øystein Heen som sang som om alle seks 2. tenorene skulle vært til stede!

Utover deltagelsen i Sangerfest 2005, holdt koret også andre lokale konserter.

Søndag 3. juli deltok koret med sang under søndagsgudstjenesten på Lutheran Church i

Mt. Vernon, før vi senere på dagen var med på picnic på et meget idyllisk sted med sjø og ”norsk natur” eiet av Leif Ericsson Sons of Norway Lodge. På ettermiddagen forflyttet vi oss til neste bosted, Courtyard by Marriott i Lynnwood, som lå like utenfor Seattle.

Mandag 4. juli: Denne kvelden var vi invitert som gjester ved de svenske kultursenteret i Seattle. 4.juli er USA’s nasjonaldag, deres «17.mai», og denne kvelden var vi invitert til å feire dagen sammen med det svenske vertskapet for anledningen. Bygningen hadde en praktfull beliggenhet med utsikt over innseilingen til Seattle. Bespisningen besto av det som nok måtte sies å være en typisk «4.juli-meny» dvs. hamburgere, pølser, Coca-Cola med mer. Ikke helt ulik vår norske «17.mai-meny» med andre ord. Etter bespisningen fremførte vi et kort sangprogram før vi ble vi vitne til et overdådig fyrverkeri som varte i det «uendelige» og ble avfyrt fra en flåte midt i havnebassenget.

Tirsdag 5. juli: Denne dagen var vi invitert til å holde en konsert i Sons of Norway Lodge i Poulsbo, et lite, «norsk» samfunn ikke langt fra Lynnwood og Seattle. Den norske kongefamilien har tidligere gjestet Poulsbo, og flere norske etterkommere som er bosatt her har truffet det norske kongeparet. Poulsbo ble grunnlagt av norske og andre skandinaviske nybyggere på 1880-tallet, og i 1882 var 90 % av innbyggerne norske og norsk språk var vanlig til ut i 1920-årene. Vi tok ferje over fra Lynnwood om formiddagen, og ble møtt av de som skulle være våre overnattingsverter etter konserten om kvelden. Etter konsert ble vi servert en middag.

Neste formiddag, onsdag 6. juli gikk turen tilbake med ferje fra Poulsbo til Lynnwood. Om kvelden var det arrangert en ny konsert i Leif Erikson Lodge i Ballard («norsk» bydel i Seattle) sammen med mannskoret fra Seattle og med sanger fra det felles konsertprogrammet, så vel som vår egen avdeling. Etter konserten var det en sammenkomst med kveldsmat og lett bevertning. Dette var siste offisielle sangopptreden på vår USA- reise. Fredag 8.juli gikk reisen hjemover,

den omvendte veien som da vi kom.

Etter en velfortjent hvil tilbake i Oslo, startet øvelsene opp igjen. Vi var invitert til å delta i Oslo Damekors jubileumskonsert i Ullern kirke, den 15.oktober, og måtte sørge for at koret var i form etter en nokså strabasiøs reise. Etter Oslo Damekors jubileumskonsert, arrangerte koret et helgeseminar den 22.-23.oktober på Sandvik i Odalen. Vi hadde vår egen (160-års) jubileumskonsert å forberede oss til i tillegg til årets julekonsert. Jubileumskonserten ble avholdt den 2.november i Universitetets aula. Som gjester hadde vi invitert Oslo Handelstands Sangforening (som nå hadde tatt navnet Karl Johan koret) med Holger Arden som dirigent, og Den Norske Studentersangforening med Thomas Caplin som dirigent.

Til konserten fremførte OHS (med Espen Erdal som dirigent):

Solnedgang - F.J. Hansen / J.G. Conradi
Brudefærden i Hardanger - A. Munch / H. Kjerulf
Orfeus sjöng - W. Shakespeare / O. Lindblad
Kung Liljekonvalje - G. Fröding / D. Wikander
Die Nacht - F. W. Krummacher / F. Schubert
Sølvet - H. Ibsen / Th. Lammers

Det ble en travel høst for koret. Den 26.november deltok OHS i åpningen av julegata i Karl Johan sammen med «Karl Johan koret», og tre dager senere arrangerte koret en førjulskonsert i Holmenkollen kapell. Den 14.desember ble vår egen julekonsert arrangert i Majorstuen kirke sammen med damekoret Cordis Vocalis, begge korene under ledelse av Espen Erdal.

I 2006 overtok Toralv Grevle formelt som formann i koret. Etter et travelt år i 2005, ble det neste året vesentlig roligere for koret. Et hyggelig innslag i løpet av sommeren var et (betalt!) oppdrag på Fornebustranda hvor koret den 17. august var invitert til å underholde i et gebursdagsselskap av det muntre slaget, noe koret med sine innslag høstet stor jubel for. Av andre festligheter kan nevnes en liten 60 års konsert hos Ernst Andersen lørdag den 21. oktober, for Ernst sin jubilerende ektefelle. Som forberedelse til den årlige julekonserten reiste koret igjen til Sandvik i Nord-Odal fra lørdag til søndag 28.-29.oktober, som de to siste årene, med overnatting. Her ble det avholdt sangseminar som lørdag kveld ble avsluttet med et sangertaffel.

Lørdag 2. desember på ettermiddagen deltok koret i en utendørs lysmesse sammen med og i regi av Karl Johan koret v/ «Spikersuppa» på Karl Johan.

Som oppvarming til korets julekonsert var koret invitert til et arrangement med Tradisjonell julesang i Holmenkollen kapell tirsdag 5. desember. Uken etter, onsdag 13. desember, arrangerte koret årets julekonsert i Majorstuen kirke i samvirke med damekoret Cordis Vocalis, som vi etter hvert hadde innledet et fast samarbeid med i å arrangere av de årlige julekonsertene. Påfølgende søndag, den 17. desember deltok koret i en julekonsert med Sofienberg Musikkorps i Sofienberg kirke.

Vi er kommet til 2007. Det hadde pågått mange diskusjoner opp gjennom årene om når den tradisjonelle lutefiskmiddagen til koret ble avholdt første gang. Enn så lenge er årstallet uvisst, men i februar hvert år, så lenge daværende medlemmer av koret kunne huske, har koret arrangert en lutefiskmiddag i Håndverkersalen i Håndverkeren, som stilte opp med ypperlig bevertning og servering av lutefisk fra restauranten i 1. etasje. Nå var det igjen tid for denne fine tradisjonen, og fredag 2. februar gikk årets lutefiskmiddag av stabelen!

Lørdag 5.mai var koret invitert til å delta i jubileumskonserten til Øvre Rendal mannskor. Konserten ble avholdt til fullt hus på Åkrestua i Øvre Rendal. Neste dag gikk (buss)turen tilbake til Oslo.

Dette året mottok koret en invitasjon fra Oslo kommune om å delta i det årlige 17.mai programmet i Oslo, ved først å synge ved graven til Hansteen og Wickstrøm på Vår Frelsers Gravlund, og deretter synge foran Stortinget («Gud signe vårt dyre Fedreland») når barnetoget, med Stabsmusikken kommer og foran Slottet og kongefamilien når barnetoget, med Stabsmusikken kommer inn på Slottsplassen («Kongesangen» og «Ja vi elsker»). Koret takket selvsagt ja til dette ærefulle oppdraget, som i årene siden har vært en årlig 17.mai tradisjon for koret.

Etter et lite «hvileår» i 2006 la koret igjen ut på en omfattende reise, denne gangen innenlands, til Lofoten. Forberedelsene hadde selvsagt pågått siden året før, og nå så programmet endelig ut til å være på plass.

Torsdag den 14. juni la koret ut «Sangerferd til Bodø og Lofoten», en tur som skulle vare en uke, med 4 konserter og mange minnerike opplevelser for korets medlemmer som deltok.

Tur- og konsertprogrammet besto av:

- Konsert i Bodø domkirke, torsdag 14. juni
  Medvirkende:
  Bodø Håndverker Sangforening
  Solister: J.A. Sundsby, S.O. Sørborg
  Dir: Espen Erdal

Deretter gikk turen med båt til Moskenes og Lofoten. Her var programmet som følger:

- Konsert i Reine kirke, fredag 15. juni
  Medvirkende:
  Solister: J.A. Sundsby, S.O. Sørborg
  Org: Jürg Leutert
  Dir: Espen Erdal

- Konsert i Svolvær kirke, søndag 17. juni
  Medvirkende:
  Svolvær Frimurerkor (Dir: E. Nygaard)
  Solister: J.A. Sundsby, S.O. Sørborg
  Org: Jeremy Blandford
  Dir: Espen Erdal

- Konsert i Melbu kirke, mandag 18. juni
  Medvirkende:
  Solister: J.A. Sundsby, S.O. Sørborg
  Piano: Kerstin D. Erdal
  Dir: Espen Erdal

Fra onsdag til fredag overnattet koret i Nusfjord rorbuanlegg hvor Lofoten kunne vise seg fra sin beste side. Av andre opplevelser under reisen må vi også nevne den chartrede båtturen gjennom Raftsundet til Trollfjorden, Lauksundet, Svartsundet, Digermulen og videre til Melbu og konserten i Melbu kirke, med retur til Nyvågar og Nusfjord sent om natten (i midnattssol).

Nusfjord

Etter et travelt første halvår, var det igjen tid for å starte opp høstsemesteret mandag 27. august.

Lørdag/søndag 27.-28. oktober var det igjen tid for høstens sangseminar og sangertaffel med overnatting på Thorbjørnrud Hotel på Jevnaker, senere godt kjent som hotellet hvor regjeringen møtes for å starte arbeidet med neste års statsbudsjett. Vi var imidlertid ikke forstyrret av slike gjester denne gangen.

Samme høst mottok koret den triste beskjeden at en av korets bautaer gjennom mange år, skreddermester Lars Sveen (2.bass), hadde gått bort. Byens siste skreddermester og kong Olav V's skredder gjennom mange år, hadde sunget sin siste strofe. Fredag den 9. november sang koret i Lars Sveen sin begravelse på Vestre Gravlund.

Høsten var igjen tid for forberedelser til julekonsert, og det ble holdt flere øvelser sammen med Cordis Vocalis, både på Ullevål Sykehus og i Håndverkeren.

Tirsdag den 11. desember var det igjen konsert i Holmenkollen kapell, og onsdag 12. desember var det på nytt julekonsert Majorstuen kirke.

Vi er kommet til 2008, og den 23.april avholdt koret sin vårkonsert i Festsalen i Håndverkeren hvor Sofienberg Musikkorps var invitert til å medvirke. De anledningene hvor koret tidligere opptrådte sammen med et musikkorps bestående av messing- og treblåsere, hadde fungert bra, og dette var en ny anledning til å prøve konseptet videre.

Koret startet konserten med

- Juni, Anders Hovden/Fridthjov Andersen.
- Brudefærden i Hardanger, A. Munch / H. Kjerulf
- Aftenrøster, Oscar Borg

Deretter spilte orkesteret
- Valdresmarsj, Johannes Hansen
- Morgenstemning, E. Grieg/Gunnar Lintvedt
- Prelude, Sciliano and Rondo, M. Arnold/ John P. Paynter
- Månemannen, Staveland/Hovland/ I Torskangerpoll
- Theme from 007, Arr. Robert W. Lowden

Deretter fremførte OHS alene

- Ett Bondbröllopp, Richard Gustafsson, August Södermann

Konserten ble avsluttet med fellesnummeret

- Landkjending, B. Bjørnson / E. Grieg

Det skulle vise seg at dette ikke ble den eneste konserten sammen med musikkorps dette året, for den 7.juni var koret invitert til å gi en konsert i Ridehuset på Akershus festning sammen med Stabsmusikken, hvor musikk av Oscar Borg skulle stå i forsetet. Etter en fellesøvelse i Kringkastingshuset, Store Studio hos NRK den 31.mai ble det konsert, hvor koret, sammen med Stabsmusikken fremførte

- Leif Eriksson, mel. Oscar Borg
- En Vårnat, Tekst J.S. Welhaven, mel. Oscar Borg
- Aftenröster, mel. Oscar Borg
- Landkjending, B. Bjørnson / E. Grieg.

Deretter var det duket for en avdeling med OHS alene, og her fremførte koret:

- Juni, Anders Hovden/Fridthjov Andersen.
- Brudefærden i Hardanger, A. Munch / H. Kjerulf
- Naar fjordene blåner, Tekst. John Paulsen Mel: Alfred Paulsen
- Gud signe Norigs land, Oscar Borg

Den 31.august var koret invitert av Sjømannskirken i London til å delta i et sommertreff for tidligere norske studenter i Storbritannia i Oslo Sjømannskirke på Bygdøy. På plakaten deres sto det bl.a.:

«Sjømannskirken i London ønsker alle hjertelig velkommen til Gudstjeneste søndag 31.august kl.17 00. Sommertreff med reker kl.18.00 på terrassen på en av Oslofjordens perler. *Oslo Håndverker Sangforening, et av hovedstadens mest tradisjonsrike kor blir med oss*».

Lørdag/søndag 25.-26. oktober var det igjen dags for sangerseminar og sangertaffel med overnatting på Thorbjørnrud Hotell, Jevnaker og søndag 23.november var koret invitert til å delta under konserten til Oslo Brigademusikk i Hauketo-Prinsdal kirke. Her fremførte koret to numre:

- ”Juni”: en komposisjon av en av Nord-Norges store komponister, Fridthjov Andersen, og med tekst av Anders Hovden
- ”Brudefærden i Hardanger”: Til dette bildet av Tiedemand og Gude skrev Andreas Munch sitt vakre dikt, som Halfdan Kjerulf satte tone til.

Tirsdag 2.desember var koret nok en gang invitert til å gi en førjulskonsert Holmenkollen kapell, og onsdag 17.desember fant den årlige julekonserten sted i en fullsatt Majorstuen kirke.

I 2009 var koret invitert til London, og forberedelsene startet Lørdag-søndag 28.februar-1.mars med et todagers seminar på (på dagtid). Dette som en viktig oppkjøring til Londonturen og konsertene der.

Den 6.mai arrangerte koret en vårkonsert om kvelden i Festsalen i Håndverkeren, denne gangen også med et blåseorkester, Askim Hornorkester (brass), som gjester.

For å vise koret med sitt fineste antrekk (sjakett) ble det i mai arrangert en ny fotosesjon i Slottsparken.

17.mai var dette året på en lørdag, og som tradisjonen tilsa, deltok koret med sang ved kransnedleggelser på Vår Frelsers Gravlund, deretter med sang foran Stortinget og Slottet ved barnetogets ankomst.

Det var imidlertid London-reisen som fikk mest fokus denne våren, og lørdag 27. juni avholdt koret et dagseminar i Grønland kirke for finpussing til konsertene i London.

Det var nedlagt mye arbeid i planlegging av reisen til London, men takket være korets eminente 1. tenor, Tom Marthinsen, som hadde gode forbindelser på «høyt hold» i London, var koret så heldige å bli invitert til å holde konsert ved flere institusjoner og katedraler. Med på reisen, foruten korets egne ledsagere, var også Njål Sparbo, en av Norges fremste bass-barytoner og Grieg tolkere.

Etter ankomst i London var korets første konsert i den norske sjømannskirken den 5.juli, hvor koret deltok under gudstjenesten.

Etter gudstjenesten sang koret noen sanger til de som var møtt frem til kirkekaffen:

- Juni, Anders Hovden/Fridthjov Andersen.
- Solnedgang, J.G. Conradi
- Naar fjordene blåner, John Paulsen/Alfred Paulsen
- Brudefærden i Hardanger, A. Munch/ H. Kjerulf

På programmet den 6. juli var en lunsjkonsert i St. Pauls katedral. Katedralen er tegnet av den berømte engelske arkitekten Sir Christopher Wren, og bygget er kjent for sin fantastiske akustikk. Den er et fremragende eksempel på engelsk barokk. Kirken ble tatt i bruk 2. desember 1697 og erstattet den gamle falleferdige katedralen som gikk tapt i den store bybrannen i 1666.

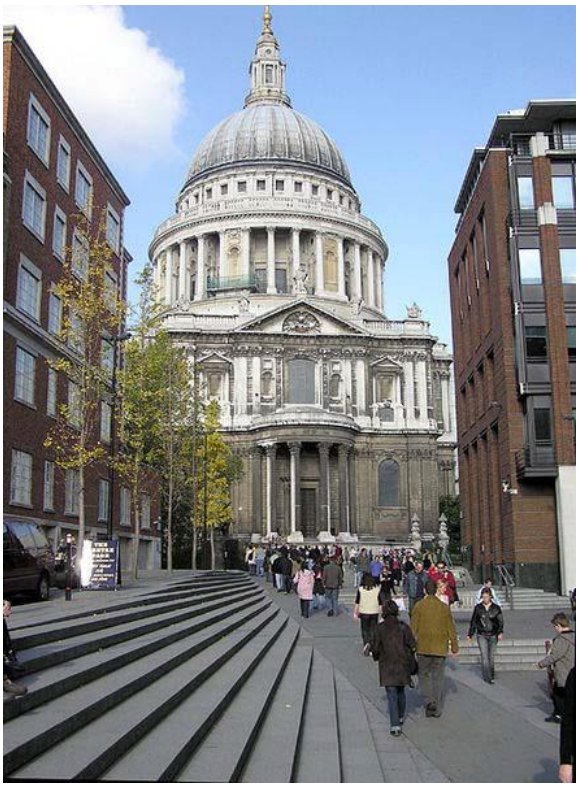

St. Pauls Cathedral

På programmet sto:

- Solnedgang, J.G. Conradi
- En Sangers Bøn, F.A. Reisinger.
- Jesus din søte forening å smak, Folketone arr. Knut Nystedt.
- Den store, hvide Flok, Norsk folkemel. Arr E. Grieg.
- Ave maris Stella, E. Grieg
- I Himmelen, E Grieg
- Sanctus, F. Schubert.
- Bred dina vida vingar, P. Stenberg.
- Sølvet, H. Ibsen Thv.Lammers.
- Gud signe vårt dyre fedreland, C.E.F Weyse.
- Aftenrøster, O. Borg.

På kvelden den 6. Juli kl. 19 var koret invitert til gi en aftenkonsert i klubben på The Royal Hospital i Chelsea, hvor det engelske forsvaret har sitt hjem for veteraner/soldater fra første og andre verdenskrig.

The Royal Hospital

Her bodde det fortsatt mange veteraner, da kun fra 2. verdenskrig, og disse er verd en hyllest. Ved denne anledningen hadde koret med hilsen fra Krigsinvalideforbundet og norske krigsveteraner. Dette ble en fantastisk og rørende forestilling, hvor koret og Njål Sparbo først fremførte sine konsertprogram, alt til stor jubel og applaus. Da den formelle delen av konserten var over tok de gamle veteranene initiativet til allsang, og stemte i med gamle, nostalgiske sanger fra og under andre verdenskrig, det hele avsluttet med den udødelige «We'll meet again» kjent fra Vera Lynn sine mange opptredener for soldatene under krigen. Det var mange tårevåte øyne da konserten avsluttet.

Koret fremførte først:

- Sangerhilsen, Mel: Edv. Grieg.
- Naar fjordene blåner, Tekst. John Paulsen, Mel: Alfred Paulsen
- Til Österland, Svensk folkevise, Arr. L.G. Hedin.
- Kung Liljekonvalje, Tekst: G. Fröding. Mel. D. Wikander

Deretter fremførte Njål Sparbo (solo):

- Eit Syn, Aasmund O. Vinje, E.Grieg
- So skal Gjenta hava det, Aasmund O. Vinje, Eyvind Alnæs.

Hvoretter koret fremførte:

- Ett Bondbröllop, Tekst Richard Gustafsson, Musikk Aug. Söderman.
- Gammelt øl (drikkevise)
- Gå til Onkel, E. Bye
- A – roving, Capstan Shanty. Arr. Dag Kristoffersen.

Igjen kom en Solo av Njål Sparbo:

- To a Devil, Otto Benzon/E. Grieg
- Ved Rondane, Aasmund O. Vinje/ E.Grieg

Og videre fortsatt koret med:

- Brudefærden i Hardanger, A. Munch / H.Kjerulf
- Olav Trygvason, Tekst Bjørnstjerne Bjørnson, Mel: F.A. Reissiger.
- Landkjending, E. Grieg.

Konserten ble avsluttet med "Ja vi elsker". Det ble en følelsesladet reise tilbake til hotellet, etter et møte de fleste sent vil glemme.

Reisen bød på et tett, og tidvis anstengende program. Dagen etter konserten i The Royal Hospiatal, var turen kommet til Windsor Slott, med konsert i St. Georgs kapell den 7.juli. St. Georgs kapell er Hosebåndordenens kirke. Den er kjent for sin gode akustikk og vår konsert var en lunsjkonsert for turister som besøker kirken i tusentall hver dag. Som musikkansvarlig for kapellet sa, det starter vanligvis med en håndfull tilhørere, og etter ti minutter er kirken full. Dette viste seg å stemme. Før konserten fikk koret en omvisning i kapellet, med historier bl.a. om hvor HMK Olav hadde sitt sete når han besøkte kapellet på Windsor slott noe som visstnok skjedde regelmessig. Under vårt besøk overleverte koret en plakett med våpenet til Akershus Slott fra kommandanten på Akershus, som en hilsen fra et nasjonalmonument til et annet. Etter konserten ble koret avbildet på slottstrappen, med vårt vertskap i forgrunnen. (Se bildet nedenfor).

St. Georges Chapel, Windsor Castle

Det var også annonsert en kveldskonsert kl. 19:30 samme kveld i St. John's kirke i Windsor ("New Windsor Parish Church, St. John the Baptist", hvor vi hadde satt opp et ambisiøst program. Da tiden var inne måtte vi konstatere at foruten korets ledsagere, var kirken tom. Forklaringen fikk vi etter hvert: Michael Jackson var død noen dager i forveien, og nå overførte TV bildene "live" fra begravelsen som pågikk. Alle satt visstnok hjemme og fulgte TV-sendingen. Vi måtte resignert konstatere at koret nok ikke var i stand til å konkurrere med Michael Jackson, verken død eller (ialfall ikke) levende.

Vel tilbake i Oslo, startet oppkjøring av høstsemesteret med et to dagers seminar med overnatting og Sangertaffel på Hadeland Hotell lørdag-søndag 17.-18. oktober, som ble etterfulgt av en høstkonsert torsdag 22. oktober i Gamle Aker kirke med Njaal Sparbo som solist. Den tradisjonelle førjulskonserten i Holmenkollen kapell måtte dette året avlyses, og ble erstattet med en adventskonsert i Ris kirke, ettersom Holmenkollen kapell hadde blitt ødelagt av brann denne høsten.

Den tradisjonelle Julekonserten gikk av stabelen onsdag 16. desember, som vanlig sammen med Cordis Vocalis i en velfylt i Majorstuen kirke.

Etter en vellykket julekonsert startet det nye året (2010) med en invitasjon til å synge under et arrangement for veteraner fra Tysklandsbrigaden den 14. januar i Fanehallen på Akershus Festning. Som tidligere år, var vårkonserten et viktig innslag, men til forskjell fra tidligere år hadde koret flyttet konserten til Gamle Aker kirke. Den 21. april møtte koret opp til øvelse i Gamle Aker kirke, og 28. april var det tid for Vårkonserten i Gamle Aker kirke. Det var satt opp et stort og ambisiøst program, med Njål Sparbo som solist, Bjørnar Robertson som organist, og som alltid med Espen Erdal som dirigent.

Første avdeling besto av:

OHS:

- Solnedgang, Komponist: Johan Gottfried Conradi (1820-1896), Tekst: F.J. Hansen
- Brudefærden i Hardanger, Komponist: Halfdan Kjerulf (1815-1868), Tekst: A. Munch

Njål Sparbo:

- Mjukt skjer åra, Geirr Tveitt (1908-1981) Tekst: Aslaug Låstad Lygre (1910-1966) fra "Den einsame roaren"
- Bera ei sorg, Tekst: Aslaug Låstad Lygre (1910-1966) fra "Fest i september"

OHS:

- O' Father, whose Almighty Power, Fra Judas Maccabæus. G.F. Handel (1685-1759))
- En Sangers Bøn, Friedrich August Reissinger (1809-1883)
- I Himmelen, Edvard Grieg(1843-1907)

Bjørnar Robertsen (orgel):

- Sonate nr.3 opus 65, Felix Mendelssohn (1809- 1847)
- Con moto maestoso, Med koral "Av dypest nød")
- Andante tranquillo

OHS:

- Messe no. 5, Charles Gounod (1818-1893) - Kyrie, Gloria, Sanctus, Benedictus og Agnus Dei.

Andre avdeling fortsatte etter en kort pause, med

Njål Sparbo:

- Til deg Herre, set eg mi lit, Knut Nystedt (f. 1915) *Tekst: Salme 71, 13*
- Tenebrae facta sunt, *Tekst fra Det nye Testamentet*
- Eg søkjer deg tidleg, *Tekst: Salme 63,1-6*

OHS:

- Jesus din søte forening å smake, Folketone arr. Knut Nystedt (f. 1915)
- De profundis" Psalm 130 (129), Arvo Pärt (f.1935)
- Landkjending " Opus.31, Edvard Grieg (1843-1907) Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson (1832-1910).

Og konserten sluttet i god tradisjon med:

- Ja vi elsker, Komponist: Rikard Nordraak (1842-1866) Tekst: Bjørnstjerne Bjørnson.(1832-1910).

Det bør også nevnes at koret hadde ved denne anledningen sikret seg gode sponsorer med Kulturetaten i Oslo Kommune som hovedsponsor sammen med Oslo Håndverks- & Industri-forening (OHIF)

Den 17. mai var det igjen som vanlig sang ved kransnedleggelser på Vår Frelsers Gravlund, og ved Stortinget og Slottet når barnetoget med Stabsmusikken i front ankom.

Den 4. juni var koret invitert til en feiring av Ernst Andersen sin 70-årsdag hjemme hos ham på Høvik utenfor Oslo. Ernst var en eminent 1.tenor, og en nestor i koret med mange års bidrag i koret.

Til våravslutningen var det arrangert en sammenkomst den 7. juni på Linderud gård med en liten konsert og en hyggestund i hagen.

Den 30. november inviterte koret igjen til sin årvisse adventkonsert, denne gangen tilbake i Holmenkollen kapell, etter at koret i fjor sang i Ris kirke pga. stengningen av kapellet.

Konserten ble annonsert å omfatte verker fra korets kirkemusikalske repertoar, med kjente og kjære julemelodier som avslutning. På invitasjonen sto det bl.a. «Basert på tilbakemeldinger fra våre tidligere konserter – kan vi love en god musikalsk førjulsopplevelse som en fin start for den kommende julemåned».

Dette året flyttet koret sin årlige julekonsert til Trefoldighetskirken i Oslo. Konserten fant sted tirsdag 14. desember, og ved å bytte ut Majorstuen kirke med Trefoldighetskirken, mente koret at det hadde lagt listen et hakk høyere for dets tradisjonelle julekonsert. Koret fortsatte sitt tradisjonelle samarbeide med damekoret Cordis Vocalis, og igjen med som Njål Sparbo som solist. Dette skulle vise seg å være et godt valg av konsertlokale – det rommet flere tilhørere enn Majorstuen kirke og kirkerommet var bedre egnet til denne typen konserter. Siden har alle korets julekonserter vært lagt til Trefoldighetskirken.

Dette året, 2011, hadde koret lagt store planer for en reise til Normandie i Frankrike for å være til stede under markeringen av invasjonen i Normandie i 1944.

Men før vi var kommet så langt, hadde koret planlagt et lite innslag i Konserthuset i Oslo, hvor Bryn Terfel i Konserthuset øver tidligere på kvelden med KORK og Filharmoniens kor. Koret hadde planlagt etter avtale med Konserthuset å «beære» Bryn Terfel med vårt nærvær og vår hyldest, og utnevne ham til Æresmedlem av koret og tildele ham korets diplom som æresbevisning og bevis på dette. Dette skulle skje på scenen når øvelsen var over før hovedpersonen trekker seg tilbake, og med NRK TV til stede for å forevige det hele. Koret ville selvfølgelig synge for dets mer berømte «sangerbroder», men dette måtte improviseres litt på stedet. Det hele gikk stort sett etter planen og det ble en stor opplevelse for koret, og Bryn Terfel var mer enn villig å være med som solist etter å ha blitt utnevnt til æresmedlem av OHS.

Våren 2012 gikk ellers med til forberedelser til den kommende Frankriketuren, med et endags seminar i Håndverkeren den 19.mars. Koret hadde allikevel tid til å takke ja til en invitasjon om å synge i Ris kirke 1. mai, og til å gjennomføre den tradisjonelle vårkonserten i Gamle Aker kirke (den 11.mai).

Torsdag den 2.juni la koret ut på tur til Frankrike med fly fra OSL. Etter ankomsten i Paris ble koret fraktet videre med buss til Caen, som skulle være oppholdsstedet for koret under reisen. Det ble gjort en stopp underveis i Giverny for et besøk i Monets hager, som har vært inspirasjon til mange av malerens mesterverk. Neste dag var avsatt til et besøk i museet i Bayeux, hvor det berømte Bayeux-teppet henger, vevd av dronning Mathilde mens hun ventet på at ektemannen, Guillaume le Conquérant, (Vilhelm Erobreren), skulle komme tilbake fra sine tokt i England i 1066. Det var lang kø ved inngangen til museet, men koret stemte i med flere sanger under ventetiden til stor applaus for alle i billettkøen.

Senere gikk turen til Arromanche, som var et viktig landgangssted under invasjonen. Et av museene inneholdt en svært naturtro og imponerende modell av landgangen som fant sted på kysten utenfor.

Neste dag, lørdag, deltok koret under ettermiddagsmessen i Eglise Saint-Pierre i Caen, etterfulgt av en kveldskonsert kl. 2030 samme sted. Konserten besto av fem avdelinger, og koret åpnet konserten med

- Naar fjordene blåner, Tekst. John Paulsen (f. 1851). Mel: Alfred Paulsen
- Brudefærden i Hardanger, Komponist: Halfdan Kjerulf (1815-1868), Tekst: A. Munch.
- Jesus din søte forening å smake, Folketone arr. Knut Nystedt (f. 1915)
- Den store, hvide Flok, Norsk folkemelodi. Arr: Edvard Grieg (f. 1843)
- I Himmelen, Edvard Grieg (f. 1843)

Deretter fulgte Njål Sparbo med
- Eg søkjer deg tidleg, Knut Nystedt (f. 1915)
- Tenebrae facta sunt, Knut Nystedt
- Til deg Herre, set eg mi lit, Knut Nystedt

Videre fulgte OHS med

- Quatre petites prières de Saint Francois d'Assise, Francis Poulenc (f. 1899)
- De profundis" Psalm 130 (129), Arvo Pärt (f. 1935)

Njål Sparbo,
- Agnus Dei, Georges Bizet (f. 1838)
- Gott, sei mir gnädig, (Paulus) Felix Mendelssohn. (f. 1809)

OHS avsluttet med
- O' Father, whose Almighty Power, Fra Judas Maccabæus. G.F. Handel. (f. 1685)
- Messe no. 5, Charles Gounod (f. 1876) (Kyrie, Gloria, Sanctus, Benedictus, Agnus Dei)
- Solnedgang, Mel: Johan Gottfried Conradi (f. 1820) Tekst: F.J. Hansen
- Sølvet, Henrik Ibsen (f. 1828), Thorvald Lammers (f. 1841)

Søndag 5.juni var det avreise med buss til Carentan – Villon les Buisson, hvor koret ga en kirkekonsert til minne om de falne fra 101. og 82. amerikanske fallskjerm infanteri regiment. Senere på dagen deltok koret i en minneseremoni i regi av den norske Forsvarsattacheen ved den norske flyvingens monumentet i Villons les Buisson for å minnes norske flygere som ga sitt liv. Dagen ble avsluttet med en mottakelse på rådhuset i byen, hvoretter bussen brakte koret og ledsagere tilbake til Caen og hotellet.

Neste dag, 6.juni, selve dagen for landgangen i Normandie, deltok koret under en minneseremoni ved bautaen «Orlogsgasten» i Hermanville-sur-Mer i regi av den norske Forsvarsattacheen, for å minnes norske sjømenn som ga sitt liv under krigen.

"Orlogsgsten" i Hermanville-sur-Mer

Dette ble etterfulgt av en minneseremoni på den engelske krigskirkegården i byen.

Hjemreisen til Norge skjedde neste dag, lørdag 7.juni, etter et opphold sterkt på opplevelser og inntrykk.

Høsten var kommet og det var på nytt tid for seminar og sangertaffel på Hadeland Hotell (15.-16. oktober). Under seminaret ble det tid til en avstikker til Hønefoss, hvor koret var invitert til å delta med en gjesteopptreden på Jubileumskonserten til Hønefoss Håndverkerforenings Sangkor som fylte 100 år.

Den 29.11. var det på nytt tid for årets adventskonsert i Holmenkollen kapell, og dagen etter deltok koret i markeringen i Håndverkeren av 70-årsdagen og avskjeden for Arve Sand i Oslo Håndverks- og Industriforening (OHIF). Arve Sand hadde vært en trofast støttespiller for koret gjennom en rekke år, og takket være OHIF hadde koret hatt (gratis) tilgang til øvelseslokaler (i Håndverkersalen) i mange år.

Den 13.desember var det igjen tid for årets julekonsert i Trefoldighetskirken med CV

To dager senere var koret, med Njål Sparbo som solist, invitert til å holde en konsert i Vinger kirke etter invitasjon fra stedets Veteransenter, hvor representanter (veteraner) fra hele landet ville være til stede, også landets Forsvarsminister.

Den 28.12. var det en tilsvarende konsert på Veteransenteret på Bæreia, hvor koret (og Njål Sparbo) gjentok konserten.

Dette året (2012) ble det fattet vedtak om å overføre korets arkivmateriale og diverse eiendeler til Nasjonalbiblioteket. En liten gruppe sangere hadde gjort en enestående innsats med å kategorisere og liste alle korets eiendeler, som gjennom mange år hadde ligget godt forvart på loftet i Håndverkeren. Sammen med bøker og skriv om korets historie fra stiftelsen utgjorde dette en betydelig samling som Nasjonalbiblioteket var takknemlige for å overta. Alt skrevet materiale ville bli digitalisert og gjort tilgjengelig for forskere o.a. som var opptatt av å studere eller lese om norsk mannskorsangs historie.

Året forløp ellers uten store begivenheter. Som vanlig deltok koret under høytidelighetene på Vår Frelsers gravlund, foran Stortinget og foran Slottet den 17.mai.

Den 10.juni var koret invitert for å holde en konsert i Ris kirke sammen med Cordis Vocalis, og uken etter var det sommeravslutning med konsert på Linderud gård.

Det årlige høstseminaret med sangertaffel fant sted på Hadeland hotell den 13. – 14. oktober, og var en god forberedelse til høstens konsert «Gi meg et mannskor», sangerliv i et historisk perspektiv. Konserten ble holdt i forbindelse med overrekkelsen av korets arkivmateriale og eiendeler til Nasjonalbiblioteket. Som det sto på invitasjonen: «Konserten var et samarbeidsprosjekt mellom Oslo Håndverker Sangforening (tidligere Kristiania Haandverker Sangforening) - et av Norges eldste kor – og Nasjonalbiblioteket. Den markerer at Nasjonalbiblioteket har fått i gave et rikholdig og interessant arkiv. Utklippsprotokoller, korrespondanse, fotografier, konsertprogrammer, medlemslister og manuskripter viser at det 168 år gamle koret har stått sentralt i norsk offentlighet. Det har deltatt ved viktige anledninger i vår historie, sørget for tilvekst av nye komposisjoner og blitt møtt med levende interesse på sine konserter, gjerne med representanter fra kongehuset til stede. Foreningens arkiv gir nytt innblikk i norsk musikkhistorie, institusjonshistorie og kulturhistorie».

Konserten ble avholdt i Auditoriet i Nasjonalbiblioteket under ledelse av Espen Erdal.

Andre medvirkende var solist Njål Sparbo, Julia Strelchenko på piano og med Anne Jorunn Kydland fra Nasjonalbiblioteket som konferansier.

Etter flere nummere fra de medvirkende, ble det hele avsluttet med «Ja, vi elsker» av Rikard Nordraak / Bjørnstjerne Bjørnson.

Året 2012 ble avsluttet med den årlige adventskonserten ble holdt i Holmenkollen kapell, etterfulgt av julekonserten den 18.desember I Trefoldighetskirken.

Tidligere på året hadde koret mottatt en invitasjon for å delta i «Festival Chorale i Verona - Garda Estate" som skulle gå over fire dager, fra 27. til 30. juni året etter (i 2013).

Medlemstallet i koret hadde sunket i løpet av de to siste årene, og for å delta på denne festivalen, følte korets ledelse at det var nødvendig å forsterke koret med enkelte nye prosjektsangere. Flere medlemmer av koret i Norske Selskab ble med oss. I tillegg hadde enkelte kormedlemmer rekruttert sangere de kjente i annen sammenheng.

I tillegg til Oslo Håndverker Sangforening deltok følgende kor under denne festivalen,

Det Norske Sjømannskor	- Norge
The London Chorus	- Storbritannia
La Gloriette	- Frankrike
Christopforus Jugendkammer	- Tyskland
Chante-Marne	- Frankrike
Naiskuro Female Singers	- Finland
Berliner Singakademie	- Tyskland
The Boulevard Harmonists	- Sør Africa

og

Corale San Pancrazio, Montichiaro fra Italia

I 2013 var Tore Granseth blitt formann i koret. Onsdag 26. juni 2013 var det avreise fra Gardermoen til Milano, via Amsterdam. Deretter reise med buss til Hotel Villabella i San Bonifacio (ca 25 km øst for Verona).

Dagen etter var det planlagt tur til «Park Sigurtà» på formiddagen, og på ettermiddagen var det åpningsseremoni og middag i Peschiera al Garda med presentasjon av korene, inkludert en kort sang fra hvert kort.

Park Sigurtà

Vi gikk inn til middagen i strålende sol, men etter hvert skyet det til og ble mørkere og mørkere ute. Under middagen kom det styrtregn som traff vinduene og etter hvert ble det lett tilløp til panikk enkelte steder der det plutselig rant inn vann i lokalet. Damer i fotside gevanter måtte hastig løfte på kjolen for å ha sitt på det tørre.

På kvelden var det kirkekonsert i Bovolone sammen med det franske koret La Gloriette. Igjen fikk vi oppleve skiftende vær. Underveis til Bovolone skyet det til og nytt styrtregn var underveis. Det var ikke noe fristende vær å gå ut i og potensielle tilhørere som hadde muligheten for å holde seg hjemme gjorde nok det. Svært få søkte ly i kirken, så korene var tilhørere for hverandre.

Den 28.juni sto en tur til Verona om formiddagen på programmet. Om kvelden var det planlagt konsert i Vesteanova. Et par timer før avreise ble vi oppringt av festivalledelsen og spurt om vi kunne endre programmet og stille opp på en messe i kirken i Dossobueno!

Det Norske Sjømannskor var opprinnelig satt opp på denne messen sammen med Christopforus Jugendkammer, men da festivalledelsen fikk vite at Sjømannskoret brukte trekkspill måtte planene forandres. Trekkspill i kirken var uhørt.

Messen vi skulle synge til var en spesiell anledning, en messe på latin med mye liturgi og høytidelighet, så vi ville gjerne stille med vårt beste sakrale program.

OHS hadde øvd på messe no. 5 av Gounod, men vi fikk beskjed på forhånd om at vi ikke kunne få organist under festivalen. Messe no 5 var med i repertoaret, men ikke planlagt i noe program.

Men nå var det behov for Messe no. 5 så vårt dirigent- og repetitørektepar Espen og Kerstin Erdal avtalte med festivalledelsen at OHS skulle synge deler av Messe no. 5, med Kerstin som tangentspiller og med musikalsk leder av festivalen som ansvarlig for pedaler og knapper på orgelet. Den improviserte orgelbesetningen fungerte godt og OHS fikk gitt et godt bidrag til messen.

Neste dag, lørdag den 29.juni, sto deltakelse på messe og kort konsert i Porto di Legnago sammen med koret Chante Marne fra Frankrike på programmet.

Søndag den 30. juni var en ny dag med programendring hvor OHS igjen tok over for Sjømannskoret og deltok på avslutningskonsert i Breganze. Her fikk vi heldigvis forespørsel en dag i forveien. Det var langt å kjøre til Breganze så denne turen tok hele dagen. Folk i byen hadde åpnet hjemmene sine og serverte lunsj for tilreisende gjester. Ett sted var det to lunsjgjester, mens én annen familie tok imot 15 besøkende fra Oslo Håndverker Sangforening.

Under den påfølgende konserten deltok fire utenlandske og ett lokalt kor. OHS hadde siste innslag i konserten før alle korene sang fellesnumrene Finlandia og Signore delle Chime. Det var en mektig opplevelse å delta i den konserten, og et verdig punktum for vår deltakelse på festivalen.

Mandag 1.juli var det hjemreise med buss til Milano og fly via Amsterdam til Gardermoen.

På bussturen til Milano hadde vi tid til å snakke om opplevelsene underveis og det var mange godord å høre. Vi hadde forberedt oss på to kirkekonserter og to opptredener med mer verdslig innhold. Vi endte opp med fire opptredener i kirke, men endringene ble minneverdige opplevelser for oss.

Vi regnet med å ha satt ny rekord i tilpasning og improvisasjon på den turen, med duoen på orgelkrakken som klart bevis på at vi kan snu oss rundt på kort varsel.

Flere av prosjektsangerne takket for å ha fått være med på turen. De fleste prosjektsangerne valgte å bli medlem i Oslo Håndverker Sangforening ved oppstart til høsten, så turen var også vellykket fra et rekrutteringssynspunkt.

Følgende deltagere var med på turen:

Dirigent:	Erdal	Espen
Akkompagnatør	Erdal	Kerstin Dyblie

1. tenor

Andersen	Ernst
Bjercke	Leif
Fonder	Frank
Haugaard	Gunnar
Hillestad	Aksel
Kristoffersen	Jan Willy
Martinsen	Tom
Sjetne	Rolf
Øren	Odd Bjørnar

2. tenor

Hammer	Finn
Millehaugen	Birger
Olsbø	Steinar
Selsing	Arvid
Sunnvoll	Erik

1. bass

Christensen	Tor
Dyås	Werner
Engzelius	Finn Erik
Granseth	Tore
Grevle	Toralv
Kjelle	Jan Erik

2. bass

Frid	Roar
Haukvik	Johs
Paulsen	Jim-Viktor
Qualben	Tormod
Rustad	Steinar

Koret hadde så vidt rukket å komme hjem fra Verona, før det sto som vertskap for «The Norwegian Male Chorus of Seattle». De var på en Norges-turné, og besøket i Oslo var en gjenvisitt fra korets besøk i Seattle i 2005.

3.juli ble det således i all hast arrangert en mottagelse for koret i Håndverkeren, Reisefølget fra Seattle var til sammen 43 personer, og med sangere og ledsagere fra OHS som fremdeles ikke hadde startet sommerferie, var det samlet 70-80 personer i Håndverkeren. Det ble en rørende gjenforening med utveksling av mange minner. Det ble servert vafler med syltetøy og rømme og store mengder kaffe og mineralvann. Det ble holdt taler, korene sang med hvert sitt improviserte program, og det hele ble avsluttet med en felles sang av «Landkjenning» dirigert av Espen Erdal med pianoakkompagnement av Kerstin Dyblie Erdal.

I 2014 var det 200 siden Riksforsamlingen på Eidsvoll og utarbeidelsen av den norske grunnloven, inviterte koret til en festkonsert i Festsalen i Håndverkeren om kvelden den 8.mai. Som gjesteartister var invitert Henning Sommerro og damekoret Cordis Vocalis. Konferansier var Edvard Hoem, og som leder av det hele var som vanlig Espen Erdal. Hoem hadde mange historier om mannskorsang i Norge i løpet av disse årene, og korene ga gode musikalske bidrag til historien.

Diverse kontakter med den Russiske Ambassaden førte i 2014 til at vi ble kontaktet av Daria Safargalieva som var kultursekretær ved ambassaden. Spørsmålet gjaldt om koret var interessert i å avholde en Julekonsert i forbrødringens ånd. Dette var det jo ikke mulig å si nei til, og konserten ble avholdt 8. desember, og ble en suksess. Det er verd å bemerke at da vi stemte i med Otche Nash, var flere av tilhørerne oppe i øyekroken for å fjerne litt frembrakt fuktighet.

Ambassaden var meget fornøyd, og la ut konserten på sin Facebook side. Maken til lydkvaliteten på dette opptaket, er det sjelden å høre, og dette selv om vi ikke så en eneste mikrofon.

Etter denne suksessen startet vi med å arbeide med et «OHS til Russland i 2015 prosjekt», med tanke på feiringen av fredsslutningen i 1945. Dessverre surnet det internasjonale politiske

klimaet betraktelig i denne perioden, noe som gjorde at prosjektet ikke lenger lot seg gjennomføre.

Ettersom vi var kommet et stykke ut i 2015 før russlandsprosjektet ble umulig, ble det nå bestemt at turen skulle skyves fram til 2016, og ettersom en av korbrødrene hadde gode kontakter på Malta, ble dette vårt neste reisemål.

En liten gruppe fra koret ble satt opp som reisekomité, og etter et forprosjekt som ble bifalt av koret, dro komitéen på befaring tidlig i mars måned. Alle betalte sine egne utgifter for ikke å belaste korets økonomi, og etter å ha besøkt kontaktpersoner og konsertsteder besluttet vi å gå videre med turplanene.

Lørdag 28. mai møttes kormedlemmene med ledsagere på Gardermoen og turen kunne starte. Selv kormedlemmet som hadde trillet ned rulletrappen sammen med kofferten sin, kom med flyet, riktig nok plastret, men i grei form.

Vel framme på Malta internasjonale flyplass ventet bussen og med koret om bord gikk ferden til Sliema og Plaza hotell som skulle være vårt utgangspunkt.

Søndag 29. mai kalte Espen Erdal sammen koret på formiddagen slik at vi fikk en mental start og gjennomgang av deler av programmet. Erfaring hadde vist oss hvor viktig dette er.

Så var det å se seg litt om før kvelden kom, og vi skulle møte det lokale koret. Vi hadde avtalt med Marie Therese Vassallo, korlederen, at vi skulle møtes på Peppi's Pub, rett over gaten for hotellet. Dit pleide det lokale koret å gå etter øvelser, og nå ble vi en ganske solid gjeng som tok stedet i besittelse, og det var fint å se hvordan det øvrige publikum satte pris på sangen.

Mandag 30. opprant, med noen hoder tyngre enn andre, men da vi nærmet oss kl.14.00 og det var øvelsestid, var alle på plass. Kirken som het Vår Frue av Mount Carmel,, og som var sognekirke i Sliema var fin å synge i og vi så fram til kveldens konsert.

Med Espen som dirigent og Robert Buhagiar som organist, var alt klart for en riktig fin kveldskonsert. Publikum var på plass, noen iført St. Lazarusordenens Kirkekapper med grønne malteserkors, en Benediktinermunk var også å se, noe som inspirerte koret, og vi gav en god konsert. Lederen for St. Lazarusordenen på Malta, Prof. Charles Savona Ventura holdt en takketale, og Benediktinerbroderen sluttet seg til takken med entusiasme.

Med tanke på de noe for tette programmene på foregående turer, var tirsdag 31. satt av som fridag for alle. Noen av medlemmene ble med på båttur til den Blå Lagune, mens andre dro på oppdagelsestur på øya. Det gjorde godt med en hviledag for alle.

Onsdag 1. juni var det var det igjen inn i bussen og kursen ble satt mot fergeleiet hvor båten til den mindre øya Gozo går. På Gozo hadde vi avtale med Charles Saliba, ordfører i byen Zebbug, og en meget sentral person på øya. Det ble påstått at han bestemte det meste i området, og med nærheten til Sicilia og den øyas kultur, kunne nok det stemme. Bussen stod klar da fergen klappet til kai på Gozo, og ferden gikk rett til Zebbugs sognekirke. Denne kirken er meget spesiell og vakker fordi hele alterinnredningen med stoler og alt, er skåret i onyx, som er en meget ren og gjennomskinnelig marmor.

Gozos Biskop Monsignor Mario Grech var til stede, og vi startet konserten rett etter kveldsmessen. Det viste seg jo at vi ikke fikk akkompagnementet som vi forventet, men med egne krefter dro vi konserten i land, og spesielt vellykket var Espens solo i Panis Angelicus. I ettertid har Saliba spurt om ikke Espen kunne komme tilbake og synge.

Så var det gatefest etterpå. Hovedgaten ble sperret, og koret ble bevertet med Pizza og vin. Hele menigheten deltok, og det var flere som syntes det var leit da bussen kom og hentet oss. Klokken halv elleve var vi tilbake på ferjen, og under over alle undre, på Maltasiden stod også bussen og ventet, og vi var snart trygt tilbake på hotellet.

Torsdag 2. juni gikk ferden til den gamle hovedstaden Mdina, som er en befestet by med en vakker Katedral. Det er et flott skue å se den befestede byen stige fram på høyden når du kommer fra slettelandet under. Vi skulle først ha en øvelse i katedralen, og så skulle vi besøke katedralmuseet.

Vår kontakt der var kurator Mariella Cutajar. Etter en øvelse med noen forviklinger, det er

alltid vanskelig å starte et kor på ukjente steder, stod katedralmuseet for tur, og det var interessant å se all den gamle kirkekunsten som var samlet der. Spesielt interessant var det å høre historien om hvordan de malte kirkesølvet svart slik at det så ut som jerngjenstander, da Napoleons tropper plyndret øya.

De fleste rakk å få seg en kopp kaffe på festningsmurens kafe før konserten, men så var det tilbake til katedralen og klar til innsats. Dessverre ble det en del småproblemer med ledsagere som ikke helt forstod at vi måtte ha fred og konsentrasjon, men til slutt ble konserten gjennomført, og det var litt tid til sightseeing for de enkelte før bussen hentet oss tilbake til hotellet.

Fredag 3. juni Var det tid for felleskonsert med Malta Cultural Center på Imperial hotell i Sliema og avskjedsmåltid etterpå. Det ble et variert program med både dans og musikk, og OHS satset på et helnorsk program som falt i publikums smak.

Etter denne innspurten var det godt å gå til et dekket bord med varme og kalde retter fra Middelhavsregionens kjøkken i hotellets festsal.

Det ble taler og høy stemning, og kormedlemmene gledet seg over igjen å ha gjennomført en vellykket kortur.

Så gjenstod bare hjemreisen lørdag 4. og alt gikk knirkefritt også da.

Årets julekonsert ble som vanlig avholdt i Trefoldighetskirken i samarbeid med Cordis Vocalis. Akkompagnatør og gjestesolister var hhv. Bjørnar Robertsen på orgel, og Njål Sparbo som solist, med Jan Fr. Heyerdal på piano.

I 2017 hadde Birger Olsen overtatt som formann i koret.

Dette året var koret invitert til Handelsstandens Sangforening / Karl Johan korets jubileumskonsert i forbindelse med korets 170-års jubileum. Konserten ble avholdt i Universitetets Aula onsdag 11.oktober. Handelsstandens Sangforening hadde noen år tidligere endret navnet til Karl Johan koret, og det var nå under dette navnet koret ønsket å være kjent. Flere kor, foruten Karl Johan koret deltok i konserten:

- Oslo Håndverker Sangforening
- Sandvikens Mandskor og
- Birkelunden Mannskor

Konserten ble avsluttet med at korene framførte i fellesskap:

- Når fjordene blåner av J. Paulsen / A. Paulsen
- Olav Trygvason av B. Bjørnson / F. A. Reissiger
- Landkjenning av B. Bjørnson / E. Grieg

Året 2017 ble avsluttet tradisjonen tro med julekonsert i Trefoldighetskirken den 19. desember, som vanlig i samarbeid med Cordis Vocalis. Njål Sparbo var (også nesten som vanlig) solist og med Bjørnar Robertsen igjen på orgel.

Konserten ble etterfulgt av nok en julekonsert, den 22. desember, nå som tidligere i Gamle Aker kirke med Oslo Håndverker Sangforening og med Njål Sparbo som solist.

Korets formann, Birger Olsen, var medlem av Oslo Håndverker og Industriforening og hadde gode kontakter inn i foreningen. I 2018 førte dette til flere nye entusiastiske kor medlemmer og ikke minst oppdrag for de ulike laugene.

Det nå fast avtalte 17. mai programmet ble gjennomført med stil og med entusiastisk publikum alle steder koret stemte i.

24 mai sang koret ved den høytidelige utdelingen av mesterbrev I Oslo rådhus med en rådhussal full av kommende mestere med familier og venner.

Av Muremesternes Forening fikk koret i oppdrag å bringe sangen til deres sommerfest på Nordre Skøyen Hovedgård 24. august. En type oppdrag koret gjorde med glede, blant annet fordi det ga mulighet for rekruttering av nye medlemmer.

Høstseminaret på Hotell Hadeland gikk av stabelen 13.-14. oktober med sangertaffel, utnevnelse av en mestersanger og tre svenner. Den avsluttende øvelsen i den ene av de s.k. «Søsterkirkene», St.Nicolaikirken, ga som vanlig positiv fremgang og opplevelser for sangerne.

I samarbeid med Cordis Vocalis ble året høytidelig avsluttet med julekonsert I Trefoldighetskirken den 19. desember og med OHS alene i Gamle Aker kirke den 22 desember.

Begge steder med Njål Sparbo som solist og med Bjørnar Robertson som organist i Trefoldighetskirken og Halgeir Schiager I Gamle Aker Kirke.

Den 7. januar 2019 startet koret øvelsene etter en velfortjent juleferie. Dette året startet koret forberedelsene til jubileumsåret 2020 med planlegging av en 175-års jubileumskonsert i Aulaen og med nødvendige øvelser og foregående konserter for å trimme koret til jubileumsåret.

"Trimmingen" startet tidlig ved at koret holdt en "intimkonsert" for årsmøtet i Polyteknisk Forening allerede 15 januar. Polyteknisk Forening har sine lokaler i Håndverkerbygget som naboer til korets øvingslokale. Sangen foregikk derfor i byggets trappe- og heisgang hvor akustikken er noe bedre enn i øvingslokalet. Intimkonserten i gangen ble satt stor pris på.

Året gikk for øvrig etter planen med 24 øvelser, den tradisjonelle opptreden på 17. mai på Vår Frelsers Gravlund, foran Stortinget og foran Slottet, seminar og sangertaffel på Hotel Hadeland, denne gang uten utnevnelse av mestersangere eller svenner.

Året ble avsluttet på tradisjonelt vis med julekonsertene i Trefoldighetskirken og i Gamle Aker kirke.

Billettinntektene fra disse konsertene var tidligere en god bidragsyter til korets økonomi. De siste årene og i 2019 var imidlertid leien av kirkene blitt mangedoblet så bidraget til korets økonomi ble lite. Konsertene var imidlertid så ønskede og viktige for koret og korets publikum at de vil uansett bli gjennomført.

2020 var planlagt å bli et festår som skulle kulminere med jubileumskonserten i Universitetets Aula den 7. november. Før det var det lagt opp til flere konserter og opptredener med deltagelse på Vinterkor-festivalen på Røros, ved Malermesternes jubileum, Murmesternes jubileum, tur til Stockholm med konsert i Stockholm Slottskirke og selvsagt 17. mai opptreden. De tradisjonelle julekonsertene skulle avrunde jubileumsåret.

Det hele startet meget bra etter planen med Vinterkor-festivalen på Røros 31 januar til 2. februar. Hele koret med noen unntak tok toget til Røros. Der ble det konsert i Røros kirke, sangkonkurranser, felleskor og hyggelig samvær. I alt deltok 12 kor.

Den 6. februar ble tradisjonen tro lutefisk aften gjennomført på Nordre Skøyen Hovedgård.

Den 12. mars stengte landet ned i selvpålagt karantene grunnet Covid-19 pandemien.

Det ble stor usikkerhet hvordan dette skulle håndteres. Koret startet med å ha øvelser i Laugsalen i Håndverkeren hvor det var større plass enn i Håndverkersalen som koret vanligvis benyttet for øvelsene. I Laugsalen kunne koret ha den anbefalte avstanden mellom sangerne. Etter hvert ble ikke dette heller mulig, og i en kort periode fikk koret tilgang til Katedralskolens auditorium hvor basser og tenorer kunne øve annen hver gang.

Den 17. mai ble barnetoget innstilt og sangen foran slottet falt også bort.

Koret ble imidlertid bedt om å gjennomføre sangen på Vår Frelsers Gravlund, med sang ved gravene til Nordraak, Ibsen, Hansteen og Wikstrøm, Anna Rogstad og Conradi. Programmet ble gjennomført med forsterkninger fra Oslo Katedralskoles kor "Peblingene", hvor koret ble oppstilt i kohorter med 2 meters avstand

for å etterkomme de gjeldene smittevernreglene.

17. mai programmet ble avsluttet med sang foran Stortinget med et lite, men entusiastisk publikum og med applaus fra Stortingspresidenten.

Etter disse opptredener med redusert program måtte også korøvelse i fellesskap reduseres. Øvelsene ble digitalisert med samling på nettet i Teams eller Zoom. Det var en gjennomgående oppfatning blant sangerne at dette var brukbare sosialiserings former, men mangelfulle når det gjaldt å øve inn korsang.

Usikkerheten og den negative utviklingen av pandemien med følgende restriksjoner førte til at korets tur til Stockholm, opptreden for Muremesterne og Malermestrene, senere også jubileumskonsert og julekonsertene måtte avlyses.

Et par små lyspunkter ble det mot slutten av året. Først opphold på Hadeland Hotel 17.-18. oktober.

Under de da gjeldende smittevern regler lot seminaret seg gjennomføre..

Deretter i de rådende muligheters ånd samarbeidet koret med Cordis Vocalis og laget en julekalender på Facebook med korenes sang bak lukene. Kalenderen fikk 10 000 “likes”.

Slik året utviklet seg, må det være lov å si at korets jubileums- og festår etter hvert ble et “annus horribilis” i korets historie. Som det også ble for svært mange mennesker over hele kloden.

Motgang kan også gjøre sterk og gjennom 2020 har koret og dets medlemmer gratulert hverandre med de 175 år og blitt fast bestemt på at fest og konserter skal gjennomføres så snart pandemi og smitte tillater det!

Oslo Håndverker Sangforening

STIFTET 1845